

‘ஆடுதல் பாடுதல் சீர்தரம்-கவி
யாதிய னைய கலைகளில்-உள்ளம்
நடுயுடலென்றும் நடப்பவர்-இரூர்
நனநிலைகண்டு துள்ளுவார்’

புத்தாவது ஆண்டு

ஜனவரி
1975

81

புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

மல்லிகை நண்பர்களுக்கும் புதியதை இனங்கண்டு தேடுதல் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள சகல இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் நமது வளர்ச்சியில் ஆத்ம ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து வரும் முகம் தெரியாத நேசர்களுக்கும் சிறிய சஞ்சிகையானாலும் இடையிடையே விளம்பரம் தந்துதவிய சகல வியாபாரிகளுக்கும் மல்லிகை தனது புத்தாண்டு, புதுப் பொங்கல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பேருவகை கொள்ளுகின்றது.

புதிய ஆண்டில் பல ஆக்கபூர்வமானதும் ஆரோக்கியமானதுமான திட்டங்களைத் தீட்டி மல்லிகை செயலாற்ற எண்ணியுள்ளது. பரந்த களத்தைத் தனது நோக்கமாகக் கொண்டு பரிசோதனை செய்யவும் முனைந்துள்ளது.

இலக்கிய நெஞ்சங்களின் ஒத்துழைப்பு எமக்கு எந்தளவிற்குக் கிடைக்கக் கூடுமோ அந்தளவிற்கு நாம் நமது இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறமுடியும் என உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

புத்தாண்டில் தமக்குத் தெரிந்த சகல நண்பர்களையும் சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவுமாறு மல்லிகை நண்பர்களை வேண்டுகின்றோம்.

வாயால் இலக்கியம் வளர்ப்பதை விட, செயலால் இந்த உதவியைச் செய்பவர்களையே மல்லிகை மதிக்கும்; கனம் பண்ணும்.

— ஆசிரியர்;

மணக்கும் ‘மல்லிகை’
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து,
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பொறுப்பும் அவரே;

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

ஆர். கிருஷ்ணசாமி

மல்லிகைப் பந்தவன் தொடக்க காலகால

உழைப்போன் மல்லிகையின் மூலதனம்

மல்லிகை

மல்லிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொடக்க காலம்: என்னையோ அல்லது என்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சஞ்சிகையைப் பற்றியோ ரஸிகர் வட்டாரத்திற்கு அவ்வளவாக அறிமுகமில்லாத அந்தச் சமயத்தில் ஒரு மனிதர் மல்லிகைக் காரியாலயம் அப்பொழுது இயங்கிவந்த ஒட்டுக் குடித்தனக் கட்டடத்திற்குத் தேடி வந்தார்.

சரியாக உட்கார்ந்து பேசக்கூட வழியற்ற அந்த நிலையத்திற்கு நேரில் வந்திருந்த அந்த மனிதரின் பளிச்சென்று துடைத்துவிட்டது போன்ற சிரித்த முகத்தைக் கண்டதும் அந்த முகத்தை எப்போவோ எங்கேயோ அறிந்திருந்ததாக என்னுள் எண்ணம் சுழியிட்டது.

ஆரம்ப கால இடதுசாரி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் இவர்: அரசியலில் இவர் ஒரு சமஐமாஜி. பெயர் ஆர். கிருஷ்ணசாமி.

அந்தத் தோழமை நிறைந்த அறிமுகம் ஆரம்பித்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன.

இன்னும் அந்த மல்லிகை அன்பரை இடைக்கிடை சந்திக்கும் பொழுது அந்த இனிமையான அறிமுகத்தை ரஸித்துச் சுவைக்கின்றேன், நான்.

மல்லிகையின் இலக்கிய நேர்மையையும் நோக்கையும் சுயமாகப் புரிந்து கொண்டு சரியானதைச் செய்து வருபவர் இவர். உரும்பராயில் திராட்சைத் தோட்டத்தின் அதிபராக இருந்து, விவசாயத் திட்டத்தில் பல புதுமைகளையும் பரிசோதனைகளையும் செய்து வரும் இவர், அடுத்த அடுத்த மாதங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் செல்லப் போகின்றார். திராட்சை ரசத்தைப் பதப்படுத்தி போத்தலில் அடைத்து நீண்ட காலம் குழந்தைகளும் நோயாளிகளும் அந்த ரசத்தைப் பருகித் தேக்க நலம் பெறவேண்டும் என்பது இவரது நீண்ட கால பேரவா. அதற்கான பயணமே னடைபெற இருப்பது.

ஈழத்தின் சகல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் வாங்கிப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதுடன் தனக்கெனத் தனியாக ஒரு நூலகத்தையும் வீட்டில் அமைத்துள்ளார்.

மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் இவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு.

பிறந்துள்ள புதிய ஆண்டில் எழுத்தாளர் முன்னுள்ள பாரிய பிரச்சினைகள்

சென்ற ஆண்டில் ஏற்பட்டிருந்த காகித நெருக்கடி, அச்சகச் செலவு, மற்றும் இதர வகைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் என்பது நிதர்சன உண்மை.

பிறந்துள்ள இந்த ஆண்டில் அந் நெருக்கடிகள் தீர்வதற்குப் பதிலாக இன்னும் பாரிய முறையில் எழுத்தாளர்களைத் தாக்கி அவர்களது செயலாக்கத்தை முடமாக்கிவிடுமோ என அஞ்சுகிறோம்.

எழுத்தாளர்கள்- அவர்கள் எந்த நோக்கத்தை அல்லது எந்தக் கருத்தை, கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை - இந்த நாட்டிலுள்ள சகல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் நூலுருப் பெற்று மக்கள் மத்தியில் நடமாட வேண்டும் என்பதே நமது நீண்டகால ஆவலாகும். மாபெரும் விமரிசகர்களான மக்கள் காலக்கிரமத்தில் தமது தீர்க்கமான கருத்தை அவ்வவ் ஆக்கங்களுக்கு வழங்கித் தீர்ப்பளிப்பார்கள் என்பதே நமது திடமான நம்பிக்கையுமாகும்.

அதே சமயம் அந்த மாபெரும் எதிர்கால விமரிசகர்களுக்கு மக்களுக்கு ஒரு சில புத்தகங்கள் கூடக் கிடைக்காத அவல நிலை தோன்றினால் தேசத்தின் வருங்காலச் சிந்தனையே மழுங்கடித்துப் போய்விடும் என நாம் நியாயமாகப் பயப்படுகின்றோம். சென்ற சில வருடங்களாக கிழமைக்கு ஒரு நூல் என்ற கணக்கில் வெளிவந்த ஆக்க இலக்கியங்கள், சில மாதங்களாக மாதத்திற்கு ஒன்று என்ற நிலைக்குத் தாழ்ந்துவிட்டது.

சகலரையும் விட எழுத்தாளர்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு விடிவு காணச் சகல மட்டங்களிலும் போராட வேண்டும். பரந்துபட்ட எழுத்தாளர் இயக்கங்களையும் கூட்டுறவு அமைப்புக்களையும் தோற்றுவித்து இயங்க வேண்டும்.

தவறுவோமானால் நமது படைப்புக்கள் நம்மிடமே முடங்கி விடுவதுடன், நாமும் செயலாக்கமிழந்து ஒதுங்கி - ஒதுக்கப்பட்ட விடுவோம்.

சிங்கள முற்போக்கு இலக்கிய உலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளவரான திரு. குணசேன விதான மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த சிங்கள எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்.

மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் செயலாளராக இயங்கும் இவர், தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர். அதற்காகத் தனது பேரவை வலிமையுடன் பயன்படுத்தி வருபவர்.

புதிய சிந்தனையாளர், உழைக்கும் தமிழ் மக்கள் மீது பேரபிமானம் கொண்டவர். ஒரு சோஷலிஸ இலங்கையைக் கட்டி வளர்ப்பதில் எழுத்தாளர்களுக்கு நிறையப் பங்குண்டு என நம்புவார்.

வலிமை வாய்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்தி இயங்கிவரும் அன்றாடம் உருவத்தை அட்டையில் வெளியிடுவதில் மல்லிகை பெருமை கொள்கின்றது.

— ஆசிரியர்

சிவா. சுப்பிரமணியம்

1971 ஆகஸ்ட் மாத மல்விகை இதழ் வெளி வந்ததைத் தொடர்ந்து—

ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்கள் நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள்.

அந்த இதழில் 'பாலம்' என்ற சிங்களச் சிறுகதையை நான் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தேன்.

தேசிய ஐக்கியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அத்தியாவசியத்தையும் சித்தரிக்கும் அச்சிறுகதையை எழுதிய எழுத்தாளரை ஒருமுறை நேரில் கண்டு

பேச வேண்டும் என்று பல நண்பர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தார்கள்.

ஆனால், அப்போது எனக்கே அந்த எழுத்தாளரை நேரில் தெரியாது. குணசேன விதான என்று பெயரளவில் மட்டும் தான் தெரியும்.

'நவலோகம்' என்ற சிங்களச் சஞ்சிகையிலிருந்து அக்கதையை மொழிபெயர்த்தேன். அந்த நேரத்தில் குணசேன விதான என்பவர் யார் என்று அறியவேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு இருக்கவில்லை. நண்பர்கள் பலர் துருவித் துருவி அவரைப் பற்றிக் கேட்டபோது

தான் அந்த ஆவல் ஏற்பட்டது. விசாரித்தேன். அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவர் என்றும் 'மல்பிம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்றும் அறிந்தேன். நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு நீண்ட நாட்களாக ஏற்படவில்லை.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைக் காரியாலயத்தில் அன்று ஏதோ ஒரு விசேட கூட்டம். கூட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் என் நண்பரும் தோழருமான றணசிங்ஹ என்பவர் 'இவர் தான் குணசேன விதான' என்று ஒருவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

இதற்கு முன்னரும் கட்சிக் காரியாலயத்தில் பலதடவைகள் அவரைக் கண்டிருக்கிறேன்: சமகால அரசியல் நிலைமைகளைப் பற்றிப் பலதடவைகள் அவரும் நானும் பேசியிருக்கிறோம். அவர்தான் குணசேன விதான என்பது அதுவரை தெரியாது.

குணசேன விதானவின் எழுத்திலும் பேச்சிலும் எப்போதும் பாட்டாளி வர்க்க உணர்வும் தேசிய ஐக்கியமும் தான். அவரும் நானும் ஒரே அறையில் இருந்து பத்திரிகைத் தொழில் புரிந்த குறுகிய காலத்தில் அவரோடு நெருங்கிப் பழகி அவருடைய கருத்துக்களை அறிய முடிந்ததிலிருந்தும், அவருடைய படைப்புக்களைப் படித்ததிலிருந்தும் என்னால் இதை உணர முடிந்தது.

'தெனோ தாஹக் அதற ஹிந்த கென' (ஆயிரம் பேருக்கு மத்தியில் இருந்து கொண்டு) என்ற இவருடைய கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள ஒரு கவிதை தமிழ்ப் பெண் ஒருத்தியை மணந்த ஒரு சிங்கள வாசிபன்

தன் மனைவியை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி தகப்பனைக் கேட்கும் விதத்தில் அமைந்திருக்கின்றது.

'என்னுடைய ஆறுவருட அறுவருடையையும் சமந்து கொண்டு ஊருக்கு வரும் ஆசையை அடக்க முடியாமலிருக்கின்றது' என்று தகப்பனுக்குக் கடிதமெழுதும் அந்த வாலிபன் தன்னுடைய மனைவி சிங்களம் பேசும் பழகியிருக்கிறார் என்றும் 'அவளுடைய மொழியிலும் என்னுடைய மொழியிலும்' இரண்டு பிள்ளைகளும் பேசும் பழகியிருக்கின்றன என்றும் கூறி, அவர்களை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஊருக்கு ஒளியேற்றும்படி தகப்பனைக் கேட்கின்றான். இனங்களுக்கிடையில் ஐக்கியம் ஏற்படுத்தாத கிராமம் இருண்ட கிராமம் என்ற கருத்து இங்கே தொனிக்கின்றது.

இதன் வளர்ச்சி தான் 'பாலம்' சிறுகதை என்று சொல்லலாம்.

தமிழ்ப் பெண்ணை மணஞ் செய்து இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த ஒரு சிங்கள வாலிபன் தன் மனைவியோடும் குழந்தைகளோடும் கிராமத்துக்கு வருகிறான். அங்கே அவனுடைய தகப்பன் மருமகனையும் பேரப் பிள்ளைகளையும் ஏற்று உபசரிக்கின்றார்.

முந்திய கவிதையில் இன ஐக்கியம் என்ற ஒளியை விரும்பும் ஆசிரியர் பாலம் சிறுகதையில் அந்த ஒளியைக் காண்கிறார்.

1973 பெப்ரவரி மாதம் தாஜ்மகாலைப் பார்வையிடப் போயிருந்தார் குணசேன விதான. தாஜ்மகாவின் அழகைப் பார்த்து ரசிப்பவர்கள் மும் தாஜ் மீது சாஜஹான்

கொண்டிருந்த காதலைப் புகழ் மறப்பதில்லை. இத்தகைய ஒரு காதல் சின்னத்தை நிறுவியதற்காக சாஜஹான் பாராட்டத் தவறுவதில்லை. ஆனால் குணசேன விதான அதை வேறு விதமாகப் பார்க்கிறார். அந்த இடத்திலேயே அவருக்கு ஒரு கவிதை பிறக்கிறது.

‘.....மும்பை மீது பதிந்திருந்த உமது இதயத்தை அழியாத பளிங்குக் கோபுரமாக்கிய சாஜஹான் மன்னனே, இங்குவரும் எல்லோரும் உமது காதலைக் கௌரவிக்கும்போது, உமது காதல் சின்னத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக உழைத்து மடிந்த அடிமைகளைக் கௌரவிப்பதற்கு என்னை அனுமதியும்’ என்று முடியும் அக் கவிதை குணசேன விதானவின் பண்பட்ட இதயத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

பேரூ முனையின் ஒவ்வொரு அசைவும் இனத்தை இனம் ஒடுக்காத, மனிதனை மனிதன் சுரண்டாத புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பணிக்கு உதவ வேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர் குணசேன விதானம்.

இலக்கிய உலகம் இவரை மதிக்கின்றது. மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் பொதுச் செயலாளர். சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர்.

சமீபத்தில் ஆசிய — ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாட்டிற்காக ஈரயக் நாட்டிற்கு இலங்கையின் பிரதிநிதியாகச் சென்று வந்துள்ள இவர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்து அணுகுமுறையையும் மக்கள் இலக்கியத்திற்காக அவர்கள் மக்களுடன் மக்களாக நின்று போராடி வெற்றியீட்டி வருவதையும் ஆசிய-ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் பலருக்கு விளங்கப் படுத்தியுள்ளார்.

1971-ம் ஆண்டு சிங்கள நல்லெண்ணெய் எழுத்தாளர் குழுவிருக்குத் தலைமை தாங்கி இவர்தான் யாழ்ப்பாணம் வந்து, இங்குள்ள பல எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்து அளவளாவிப் போனதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

தேசிய நோக்கும் வர்க்க உணர்வும் கொண்ட இவரைப் போன்ற எழுத்தாளர்கள்தான் இந்த நாட்டில் இன்று ஏராளமாகத் தேவைப்படுகின்றார்கள்.

மல்லிகையின் நீண்ட நாள் ஆவலரும் உரும் பராய் கிழக்கைச் சேர்ந்தவருமான திருநல்லியா ஜெகஜோதி அவர்கள் மேற்படிப்புக்காகச் சமீபத்தில் லண்டன் மாநகர் புறப்பட்டுச் சென்றுள்ளார். இனத்தவர்களும் நண்பர்களும் விமான நிலையத்தில் அவரை வழி அனுப்பி வைத்தனர்.

அவரது வளர்ச்சி வளர்க.

— ஆசிரியர்

சமூகவுடைமை வாதமும் பண்பாடும்

தமிழில்: ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

நடுத்தர வர்க்கத்தின் தன்னல வேட்கையை திறமையாக புட்டுக்காட்டிய பால்சாக் — பிரபுக்களின் தன்னல வேட்கையை விட இது மிக மோசமானது என அவர் கருதினார் — பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் மீது அவர் அனுதாபம் கொண்டிருந்த போதும் அதைப்பற்றி ‘உழவர்’ என்னும் நூலில் திட்ப நுட்பமான வரையறையைக் கொடுத்த பால்சாக் ‘பொதுவுடைமை, அந்த உயிர்த்துடிப்புள்ள சக்தி, குடியாட்சியின் தர்க்கரீதியான நடைமுறை விளைவு’, அனென்கொவைப்போன்று உண்மையான பொதுவுடைமையையும் கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ‘ஒரேமட்டமாக்குதல்’ வாதத்தையும் குழப்பினார். பொதுவுடைமை ‘சமூகத்தைத் தாக்குகின்றது’ அதன் நோக்கம் ‘சமூகத்தின் அறவொழுக்க அடித்தளத்தை அழித்தல்’ என பால்சாக் அழுத்தமாகக் கருதினார்.

மாபெரும் கவிஞரும், மனிதத்துவ வாதியும், பல வழிகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனையாளருமான ஹென் அர்சர்களினதும், பெருஞ் செல்வந்தர்களினதும் கொடுங்கோன்மையையும், கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் பண்பாடின்மையையும் அறவே வெறுத்தவர். குடியாட்சிப் புரட்சிக்காக ஜெர்மனியிலும் மேற்கு

ஜெரோப்பாவிலும் பெரிதும் உழைத்த ஹென் ‘ஒரேமட்ட’ குடியாட்சியை அஞ்சினார், அழகு, மனிதத்துவம் என்ற பட்டகையின் மூலம் மனிதரைப் பற்றியும், மனித இயற்கையைப் பற்றியும் பெற்ற அறிவை ஒட்டி உருவாகிய சமூக நோக்கைக் கொண்ட கலைஞன் என்ற அடிப்படையில் அவர் ‘ஒரேமட்ட’ குடியாட்சியை ஒதுக்கினார். கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ‘வேரோடிய’ அர்சியல் வாதம் அழகின் மிச்சசொச்சத்தை அழித்துத் தான் மனித இனத்தை துயரங்களிலிருந்து மீட்டும், கோரமான சாம்பல்நிற மருத்துவமனை உடையை அணிந்து இழுத்திழுத்து நடந்து, பயனீட்டுவாதம் என்ற ‘சூப்’ பைக் குடித்து (இதற்கிடையில் முதுசம்மாக பெறப்பட்ட எல்லா இன்பங்களும், ஆனந்தமும், மலர்களின் நறுமணமும் கவிதையும் வாழ்க்கையிலிருந்து அழித்தெழிக்கப் பட்டுவிடும், இழிநிலையில் மனிதகுலம் வாழும் தலைவிதிக்குத்தான் அது இட்டுச் சொல்லும் என அவர் சுட்டிக் காட்டினார். இத்தகைய சமுதாயத்தில், தமது தகையையின்மையை உணர்ந்த ஒவ்வொருவரும் சிறப்பாற்றல்களைப் பெற்ற மற்றவர்களை தமது கீழ்நிலைக்கு இறக்குவதற்கு முயல்வான் என்றும் அவர் சரியாகக்

நன்றி

ஆரம்ப கால இடதுசாரி வித்தைத் தமிழ் மண்ணில் ஊன் நியவர்களில் ஒருவரான நீர் வேலி திரு. எஸ். கே. கந்தையா அவர்களினது மகனும் மல்லிகை ஆர்வலருமான திரு. சுகுமாரன் அவர்கட்கும், மீனலோசனிக்கும் நடந்த திருமணத்தின் ஞாபகமாக மணமக்கள் மல்லிகைக்கு அன்பளிப்பாக ரூபா 25 தந்துத வினர். மணமக்களுக்கு மல்லிகையின் நன்றி,

— ஆசிரியர்

குறிப்பிட்டார். இச் செம்மையான விமர்சனம் இன்றும் நடுத்தர வர்க்க ஆன்மீக தரப்படுத்தலுக்கும், மா ஓவின் வாதத்திற்கும் பொருந்துவதாய் இருப்பினும், அம் மாபெரும் கவிஞர் சில வேளைகளில் இதனை பொதுவுடைமை வாதத்திற்கும் அதன் எதிர்கால வெற்றிக்கும் பொருத்த முனைந்தார். எதிரியின் நிழல், கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் மனிதத்துவத்திற்கும், அழகியலுக்கும் எதிரான நிழல் ஹைன் மீது விழுந்ததினால் கலைஞரான அவரது ஆன்மா ஒரு தியாகியின் வேதனையுடன் அல நிறறு: 'பொதுவுடைமைவாதிகளுக்குத்தான் எதிர்காலமுண்டு என நான் ஒப்புக்கொண்ட பொழுது எல்லையற்ற பயத்துடனும் வேதனையுடனும் தான் அதனைச் சொன்னேன்- ஐயகோ இது வெறும் பாசாங்கு அல்ல அவர்களுடைய முரட்டுக்கரங்கள் எனக்கு மிகப் பிடித்தமான,

மிக அழகான பளிங்குச் சிலைகளை அழிக்கும்; கவிஞன் மையல் கொண்டிருக்கும் கற்பனை விளையாட்டுப் பொருள்களையெல்லாம் அவை நாசமாக்கும்; பூந்தோட்டங்களை எல்லாம் அழித்து அங்கு உருளைக் கிழங்குகளை அவை நரும்'.

ஹைன் போன்ற எழுத்தாளனுக்கு கலை வெறும் கற்பனை விளையாட்டுப் பொருள் அல்ல என்பது சொல்லவேண்டிய தில்லை. 1830-40-க்களில் ஏராளமாக இயங்கிய இரகசிய கழகங்களின் பயனீட்டுத் திட்டங்களே இவ்வெண்ணத்தை அவருக்கு ஊட்டின, நிச்சயமாக மார்க்ஸ் அல்ல (மார்க்சுடன் அவர் நட்புறவு கொண்டிருந்ததோடு அவரை பெரிதும் மதித்தார்). ஆனால் முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் ஹைன் கூட கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் வேரோடிய வாதம் (குறிப்பாக கலைத்துறையில்) பொதுவுடைமைவாதத்திற்கு ஒப்பானது எனக் கருதினார். தவறான பொதுவுடைமை வாதங்களையும் உண்மையான பொதுவுடைமை வாதங்களையும் தரம்பிரிக்க தவறியதனால்தான் ஹைன் இவ்வாறு தடுமாறினார். ஆனால் மார்க்ஸ் கூறியது போன்று, இது உலகளாவிய வரலாற்று ரீதியான தவறு.

சமூகவுடைமை வாதம் மனிதனிற்கும், கலைக்கும், பண்பாட்டுக்கும் என்னத்தைச் செலுத்த முடியும் என்ற வினாவிற்கு (இங்கு நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கும் வினாவிற்கு) மார்க்சியவாதத்தான் விஞ்ஞான பூர்வமான விடையை அளித்தது.

(வளரும்)

மனித இனத்தின் தொடக்கம்; ஆபிரிக்காவா, இந்தியாவா?

பி: போரிஸ்கோவ்ஸ்கி

மனித இனம் தோன்றியது எங்கு, எப்பொழுது, அண்மைக் காலம் வரை இக்கேள்விக்கு விஞ்ஞானிகள் பதிலளித்தது என்ன தெரியுமா? மிகப் புராதனமான, பழங்கால மனிதன் 'பிந்திகந்தார்ப்பஸ்' தான்; (முதன் முதலில், 19- நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஜாவாவில் அதன் எலும்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன) எனவே மனித இனத்தின் வயது 10 லட்சம் ஆண்டுகள்.

ஆனால் சென்ற பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் மனித இனத்தின் தோற்றம் குறித்த நமது எண்ணங்கள் பெரிதும் மாற்றமடைந்துள்ளன. கற்களினால் ஆயுதங்களைச் செய்து, பெரிய பிராணிகளை வேட்டையாடி வந்த குங்கு — மனிதன் உலகில் 26 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றி விட்டான் என்றும், ஜாவாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிந்திகந்தார்ப்பஸ் அல்லாது கிழக்கு ஆப்பிரிக்க 'ஹோம் ஹாபிலிஸ்' (ஆற்றல் வாய்ந்த மனிதன்) தான் மிகப் புராதனமான மனிதப் பிறவி என்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

தான்சானியாவிலும், கென்யாவிலும், எதியோப்பியாவிலும்,

லும் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதைபுயிர்த் தடயங்களிலிருந்துதான் நமது கருத்து மாறியுள்ளது. தற்போது தான்சானியாவிலுள்ள ஒல்துவாய் பள்ளத்தாக்கு இருந்த இடத்தில் 'பண்டையக் காலத்தில் ஒரு பெரும் ஏரி இருந்தது. அந்த ஏரிக்கு பற்பல மிருகங்களும் நீர் அருந்த வருவது உண்டு. இவற்றைத்தான் அந்த ஆதி மனிதன் வேட்டையாடினான். அங்கு புதைபொருள் அகழ்வாராய்வாளர்கள், புராதன மனிதர்கள் வேட்டையாடுவதற்கு போட்டிருந்த சில முகாம்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். அவற்றில் பிராணிகளின் உடைந்த எலும்புத் துண்டுகளும், கூர்மையாக்கப்பட்ட கற்களும், வேறுபல கல் ஆயுதங்களும் உள்ளன;

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே இடத்தில்தான் 'ஹோமோ ஹாபிலிஸ்' என்ற ஆதி மனிதனின் முதல் மண்டையோடும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அம் மண்டையோட்டின் வயது 18 லட்சம் ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கும் முந்திய காலத்து ஆஸ்திரால்பித்திக்கஸ் குரங்குகளும், பிற்காலத்திய பித்திகந்திராபஸ், பீகிங் மனித, ஹெய்

ஜீவகாருண்யம்!

அவஸ்தைப்பட்டு
இரை சுமந்து
மெல்ல நகரும்
சிறந்தொழும்புகளை
* இராட்சதக் கால் * கள்
மிதித்து நசுக்கின!

— செந்திரன்

டல்பர்க் மனிதன் ஆகிய இனங்களுக்கும் இடைப்பட்ட இனம் தான் இந்த 'ஹோமோஹாபிவிஸ்' இனம். இந்த இரு கால் பிறவிகளின் உயரம் 122 - 144 சென்டிமீட்டர்கள் இருந்தது. மூலையின் கன அளவு 650 கன சென்டிமீட்டர்களுக்குச் சற்று அதிகம். பித்திகந்தார்ப்பஸ்ஸி எனது மூளையை விட, இவற்றின் மூளை படிம வளர்ச்சிக் குறைவானதே. அப்பிறவிகளின் கால் கள் மனிதக் கால்களைப் போன்ற தோற்றம் கொண்டவை. அவற்றின் கைகளின் பிடியும் மிகப் பலமானவை. அப்பிறவிகள் கற்களால் ஆயுதங்களைச் செய்த தண்டனவேதான், அவற்றை ஆதிகால முதல் மனிதப் பிறவிகள் என்று கூற இடமேற்படுகிறது.

தான்சாவியாவின் இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தடயங்கள், மேலும் வடபகுதியிலும், கென்யாவிலும், எதியோப்பியாவிலும் ஆராய்ச்சிகளை நடத்துமாறு விஞ்ஞானிகளைத் தூண்டிற்று. 1970 ஆண்டில், 26 லட்சம் ஆண்டுகள் முதிர்ந்த கற்கருவிகளும், மனிதனால் உடைக்கப்பட்ட பிராணிகளின் எலும்புகளும் கென்யாவின் குடால்ஃப் ஏரியின் கீழ்க் கரையில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. ஆக, பத்து லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஜாவா மனிதன் தான், புராதன மனிதன் அல்ல;

26 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அவன் ஆப்பிரிக்க வனங்களில் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்ற விஷயம் புலனாயிற்று.

இந்த ஆதி மனிதன் - ஹோமோஹாபிவிஸ் என்ற பிறவி தோன்றியது எங்கு என்ற பிரச்சினைக்கு நாம் ஆப்பிரிக்காதான் என்றும் விடையளித்துவிட முடியாது. ஏனெனில், இதுகாறும் அத்தகைய தடயங்கள் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் மட்டுமே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஓரளவு இதைப் போன்ற பிறவிகளின் எச்ச மச்சங்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அல்ஜீரியாவிலும், மொராக்கோவிலும் பித்திகந்தார்ப்பஸ் மனிதனை ஒத்த புதைபடிவப் தடயங்கள் காணப்பட்டன. இவையனைத்தையும் கொண்டு, முதன் முதல் மனிதன் தோன்றிய நாடு ஆப்பிரிக்காதான் என்ற முடிவுக்கு பல விஞ்ஞானிகளும் வந்துள்ளனர். எனினும், வட இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் கூட குரங்கு மனிதன் தடயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பித்திகந்தார்பஸ் மனிதனின் எலும்புகள், மத்தியகிழக்கு, ஜாவா, வியத்நாம், லாவோஸ், சீனா நாடுகளிலும் உள்ளன. அதே போன்று, ஹங்கரி, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, ஜெர்மனியிலும் அத்தகைய புதைபொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுகாறும் நாம் கண்டெடுத்துள்ளவற்றை மட்டுமே கொண்டு, நிச்சயமான முடிவுக்கு நாம் வரமுடியாதல்லவா? இந்திய நாட்டிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும் மேலும் நடந்ததையும் அகற்றாவிடவுகள். மனிதனது 'தாயகத்'தைப் பற்றிய நிச்சயமான முடிவுகளைத் தெரிவிக்கும் என்று நாம் நம்பலாம்.

கைலாசபதியின்

'தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்' சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. ஸ்ரீமான்

உலகின் முன்பில் ஒரு பகுதி இன்று சோஷலிசத்தின் கீழ் வந்து விட்டது. உலக சனத்தொகையில் எழுபது வீதத்துக்கு அதிகமான மக்களைக் கொண்டுள்ள முன்றும் உலகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அனைத்தும், அவை வெவ்வேறு வழி முறைகளைக் கையாண்ட போதிலும், சோஷலிசத்தையே தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டு போராடுகின்றன என்பதை அன்றாடம் திண்பத்திரிகை படிக்கும் ஒரு பாமரன் கூட அறிந்து கொள்வான். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ நாடுகளும் தலைதூக்க முடியாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு ஆளாகி உள்ளன என்பதையும், அங்கெல்லாம் தொழிலாளர்களும் இளம் சந்ததியினரும் போராட்ட உணர்வுடன் எழுச்சி அடைந்து வருகின்றனர் என்பதையும் நாம் காணவில்லையா? ஆக - முழு உலகிலும் சோஷலிசக் கருத்துக்களும் மாக்ஸிய சித்தாந்தங்களும் 'மன்சரின்' வேகத்துடனும் இடியேற்றின் ஆங்காரத்துடனும் பரவி வருவதைக் கண்முடிக் கொண்டிருக்கும் பூனைகளைத் தவிர வேறு யார்தான் காணாதிருக்க முடியும்?

ஆனால் சாமிநாதன் இவற்றுள் எதையும் கண்ணைத் திறந்து காணவே இல்லை. பதிலாக இருட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு தர்க்க ரீதியான சித்து விளையாடுகிறார். 'எந்த நிகழ்ச்சிகள், அநீதி முறைகள், மாக்ஸின் பொருளாதார சமூக நோக்குக்குக் காரணமாக இருந்தனவோ, அம்முறைகளும் நிகழ்வுகளும் அழியக் காரணம் மாக்ஸின் சித்தாந்தப் பிறப்புத்தான். அவை அழியவே மாக்ஸின் சித்தாந்த ஜீவிய நியாயமும் உடன்பிறைய இதுவும் அழிந்துவிட்டது' என்று சாமிநாதன் தர்க்க ரீதியாக புறாப்பண்ணுகிறாராம்! சாமிநாதனின் கருத்துப்படி, மாக்ஸின் சமுதாய நோக்குக்குக் காரணமாக இருந்த முதலாளித்துவ நிகழ்ச்சிகள், அநீதி முறைகள் யாவும் அழிந்து உலகம் சபீட்சம் அடைந்துவிட்டது. ஆகவே இனி மாக்ஸியம் ஜீவித்திருக்க நியாயமே இல்லை; அதனால் அது செத்து ஒழிந்து போய் விட்டது. ஆ! எத்தகைய கண்டுபிடிப்பும், எடு கோளும்! பூர்ஷ்வா தர்க்கவியலின் சீரழிவின் சிகரமே இது. உண்மையில் இந்தச் சாமிநாதன் எங்கே இருக்கிறார்? இந்த மண் உலகில் தானா? அல்லது தனது ஆன்மீக செளந்தர்ய லோகத்தில் ஞானப்

பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா? உலகம் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஏகாதிபத்தியமும் முதலாளித்துவப் பிற்போக்கு சக்திகளும் சேர்ந்து விடாமலும் சிலி வரை இலட்சோப இலட்சம் ஏழை மக்களைக் கொன்று குவித்ததை இந்தச் சாமிநாதன் காணவில்லையா? தனது சொந்த நாட்டில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் பஞ்சத்தாலும் பட்டினியாலும் தவித்துச் சாவதை, ஒரு நேரச் சோத்துக்காக உடலை விற்கும் பெண்களை, இருக்க இடம் இன்றி தெருவோரங்களிலும் சாக்கடை மூல்களிலும் வாழ்க்கை நடத்தும் இலட்சக்கணக்கான மக்களை, லஞ்சமும், ஊழலும், மோசடியும், கொள்கையும், கொள்ளைகளும் தலைவிரித்தாடுவதை, மக்கள் மிக மிகக் கொடூரமாகச் சுரண்டப்படுவதை, ஒரு சிறு கும்பல் மட்டும் கேளிக்கை வாழ்வு வாழ்வதை இந்தச் சாமிநாதன் காணவில்லையா? இவையெல்லாம் முதலாளித்துவத்தின் நிகழ்ச்சிகளும் அநீதி முறைகளும் இல்லையா? ஞானப்பால் குடித்துத் தனித்திருக்கும் சாமிநாதன் ஆன்மீக உலகில் இந்தக் காட்சிகள் தென்படுவதில்லை போலும்; அவர் சுந்தரக் கனவுகளில் லயித்திருக்கிறார் போலும்! அதனால்தான் ரொம்பப் புத்திசாலித்தனமாக ஒரு தர்க்க சூத்திரத்தால் மாக்ஸியத்தின் ஜீவிய நியாயத்தை மறுத்து ஒதுக்கிவிட முடிகிறது போலும்!

சாமிநாதன் கம்பனியின் ரின் இன்னுமொரு சூத்திரம் விஞ்ஞான வளர்ச்சி மாக்ஸியத்தைக் காலாவதியாக்கி விட்டது என்பதாகும். நான் மேலே, மேலோட்டமாகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கிய மாக்ஸியப்

பொருள் முதல் வாதத்தின் — இயக்கவியல் - வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத்தின் — சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை எந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சி நிராகரித்து விட்டது என்று சாமிநாதன் கூறமுடியுமா? இல்லை. விஞ்ஞானமும் மனித அறிவு வளர்ச்சியும் இவற்றுள் எதையும் நிராகரிக்கவில்லை; பதிலாக உறுதிப் படுத்தி உள்ளன. வரலாற்றால் சரியென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சாதாரண புத்தியுள்ள எவனும் கண்டுகொள்ள முடியும். மனிதன் அறிய வேண்டியவை இன்னும் எவ்வளவோ உள்ளன. புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே உள்ளன. சில புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பழைய வற்றை உறுதிப் படுத்துகின்றன. அல்லது நிராகரிக்கின்றன அல்லது திருத்தி அமைக்கின்றன. சில உண்மைகள் ஒரு முறை கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் தொடர்ந்தும் அவை உண்மைகளாகவே நிலைத்து வருகின்றன. உதாரணமாக பூமியின் சுழற்சி பற்றிய கண்டுபிடிப்பைக் காட்டலாம். மனிதன் மிக நெடுங்காலமாக பூமி தட்டையானது என்றும், சூரியன்தான் பூமியைச் சுற்றி வருகின்றது என்றும் கருதிவந்தான். ஆனால் பூமி உருண்டை வடிவமானது என்றும், அது தன்னைத்தானே சுற்றுவதுடன் சூரியனையும் சுற்றி வருகின்றது என்றும் பருவகாலங்கள் மாறி மாறி வருவதற்கு அதுவே அடிப்படை என்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இன்று பல நூறு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அதற்குப் பிறகு மனிதனுடைய அறிவு எவ்வளவோ விசாலமடைந்து விட்டது. விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அந்த உண்மை இனி என்றும் உண்மைதான். அது மிகச் சாதாரண உண்மையாக இன்று மாறிவிட்டது. கால் மாக்ஸ் சமுதாய வளர்ச்சி விதிகள் பற்றிக் கண்டுபிடித்த சில புறநினையான விதிகளும் அத்தகையனவே. பின்னால் வந்த எல்லா விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியினாலும் அவை நிரூபிக்கப்பட்டனவே தவிர மறுக்கப்பட்டனவில்லை. அவை இன்று சாதாரண உண்மைகளாகவும் மாறி விட்டன. ஆனால் இவைகளை உண்மைகளே என்று ஒப்புக் கொள்வது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் நலன்களை ஊறுபடுத்துவதாகும். நிலமானிய சமூகத்தின் நம்பிக்கைகளை உலுப்பி முதலாளித்துவ சமூக வளர்ச்சிக்கு வழிகோலிய சில கண்டுபிடிப்புகளை பெருநிலப் பிரபுக்கள் எதிர்க்கவில்லையா? அத்தகைய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்தவர்களை நெருப்பில் இட்டுக் கொழுத்தவில்லையா? அதுபோல்தான் முதலாளித்துவ சமூக நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் மாக்ஸின் சமுதாயக் கண்டு பிடிப்புகளை பூர்ஷ்வா வர்க்கம் நிராகரிக்கின்றது. சுரண்டும் வர்க்கத்துக்குத் தங்கள் ஆன்மாவையும் அறிவையும் அடகுவைத்து விட்ட சாமிநாதன் போன்ற அறிவாளிகள் எல்லா வகையிலும் தோற்றபிறகு விஞ்ஞானப் பூச்சாண்டி காட்டி அதை மூடி மறைக்கப் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றனர். ஆனால் உண்மைகள் பிடிவாதமானவை என்பதை அவர்கள் மறந்து போகின்றார்கள்:

'பல்லார' எனப்படும் ரிஷுப கூட்டத்தில் காணப்படும் நட்சத்திரக் கோணங்களில் இருந்து கிளம்பும் ரேடியோ அலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைப் பற்றி

சாமிநாதன் குறிப்பிடுவதைப் பற்றியும் சில சொல்வது இங்கு பொருந்தும். 'இவற்றின் கண்டு பிடிப்புக்குப் பிறகு பெளதீக விஞ்ஞானிகளிடையே இப்போதையப் பிரச்சினை, நமது பழைய பெளதீகமே, இப்புதிய கண்டு பிடிப்பையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளுமோ அல்லது முற்றிலும் புதிதாக பெளதீக சாஸ்திரத்தையே சிருஷ்டிக்க வேண்டி இருக்குமா என்பதே' என்று சாமிநாதன் கூறுகின்றார். இவர்கிளம்பும் பிரச்சினை வினோதமாக உள்ளது. உண்மையில் எந்த ஒரு விஞ்ஞானிக்கும் இத்தகைய ஒரு பிரச்சினை எழ நியாயமே இல்லை. பெளதீக விஞ்ஞானத்தில் அல்லது வான சாஸ்திரத்தில் கண்டு பிடிக்கப்படும் ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பினால் முழுப் பெளதீக விஞ்ஞானத்தையே அழித்து புதிதாக 'ஆ'னவில் இருந்து தொடங்க வேண்டும் என்று சொல்பவன் மனித வரலாற்றையோ, விஞ்ஞானங்களின் வரலாற்றையோ அறியாத ஒரு முட்டாளாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பல்லாரில் இருந்து கிளம்பும் ரேடியோ அலைகள் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் இதுவரை இருந்து வந்த பெளதீக விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புகள் அனைத்தும் பொய்யாகப்பட்டு விட்டதா? அவ்வாறு எனின் இதுவரை பெளதீக விஞ்ஞானத்தால் மனிதன் அடைந்த பேறுகள் அனைத்தும், மனித நிர்மாணங்கள் அனைத்தும் பொய்யாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்.

(வளரும்)

நிர்வாணப் பூமியின் கோவணதாரிகள்

சி. சுதந்திரராஜா

குணதிலகாவின் கழுத்து புடைத்திருக்கும். கையே ரொம்பவும் பருத்துத் தடித்திருக்கும். அடிக்கொருதரம் அந்தக் கைகள் இந்தக் கழுத்தைச் சொறிந்து கொள்ளுவது அவருக்கு ஒரு சுகம். திட்டித் திட்டிய இரத்தம் கண்டிப்போகும் வரை அவருக்கு கை ஓய்வது மில்லை. சொறிவதில் பரிபூரண இன்பம் கிட்டுவதுமில்லை. பளிங்கு சித்தார்த்தனின் குறுஞ்சிலைக்குக் கீழிருந்த பெரிய சைஸ் ரேடியோகிராமில் மில்டன் மல்லவராச்சி 'சமாவ தென்னம். சமாவதென்னம். ஹதவத்த... ..' அதன் விளிம்பிலே ஒரு தொட்டியே நிறைந்த சவர்க்கார நீரில் பிலியந்தலையிருந்து யாரோ கொண்டுவந்த பழைய அந்தூரியம் புதிய வீரியம் பெற்று நின்றது.

'புத்தே! கஜம லாஸ்தித?'

அவரின் செல்லக் குஞ்சு அவர் கேட்ட கேள்விக்கு பீதாம் பரம் சூடிய பாலைப்பிள்ளையாக தலையாட்டி பதில் சொல்வதாகக் காட்டியது. 'தாத்தி, தாத்தி' சொல்லிக் கொண்டே அவருடைய கழுத்தை சுற்றித்

தன் கைகளால் இறுக அணைத்து மொட்டைச் சிரசோரம் முகந்தடவி விளையாடிய குஞ்சுக்கு ஆசைகள் வந்தாலும், கழுத்தருகின் அருவருப்பில் மனசு ஓங்கான்பட்டு செயலைத் தடுக்கும். ஆசைகளை விற்று லாபம் தேடியபடி ஆடுங் குதிரையிலேறி குஞ்சு ஏன் ஒஞ்சிலா பாடி நெட்டுருப் பண்ணுந் திறனை வெளிப்படுத்தும். அரைகுறையான அதன் பாட்டையும் ஊடறுத்து, ரேடியோகிராம், பேசும் பாடும். குணதிலகாவிற்குக் குஞ்சு மாதிரி ஒரு பிள்ளை குமர் மாதிரி ஒரு பிள்ளை. மனைவி மாதிரி ஒரு பிள்ளை. இத்தனைக்கும் பூட்டன் மாதிரி ஒரு பிள்ளை. அவரது சந்தானம் விருட்சகமாயமே.

சிரிசேனா எல்பிட்டியாவிலிருந்து கரத்தைக் கட்டி அரிசி எடுத்து வந்திருந்தான். கூடசைவைக்கோல் கத்தைகள். குணதிலகாவுக்கு ஏழரை ஏக்கர்தேறும். சொந்தத்தில் அரிசி ஆலை. ஒவ்வொரு முறைக்கும் சிரிசேனா கரத்தைக் கட்டி வரும் போது இவர் ஒரு நிதானமான அக்கறையுடன், விற்பனைக்காக விடப்படுகின்ற அரிசியில் நெல்

லுச் சப்பிகள், கல்லுக் குறுணிகளை கலக்கவில்லையா என்று தான் கேட்கிறவர். சிரிசேனா பாவம் செய்கிறதில்லை. அவரிடம் இருந்து தப்பிக் கொள்ளப் பொய் பேசுவான்.

'கும்புறு பத்தே கிசிம கள பொள நா ஹாழ'

முன்பென்றால் சிரிசேனா இப்படித்தான் அடங்கியொடுங்கி தொட்டால் சினுங்கிக் கோணலாய்ப் பதில்கள் சொல்லுகிறான். இனிச் சொல்லவே மாட்டான். பிக்கு ஒருத்தரின் பிரசங்கத்தைச் சுற்றியிருந்து கேட்கிறதைப் போல தர்மகீர்த்தி போட்ட கூட்டத்தில் பலர் வியக்கப் பேசப்பட்டதுகள் அவனுக்கு வீறேற்றி ஒளியூட்டி விட்டிருந்தது. அதன் பின்னால் அவன் தர்மகீர்த்தியோடு ஒட்டிக் கொண்டான். மனுதர்மமோ அவனோடு ஒட்டிக் கொள்ளுவதாயிற்று. அதுவரை சரியானதாய் இருந்தவைதான் வியாதியும் மருந்தும் சுகப்படுத்தும் என்கூட அந்த நீதியை நியாயப்படுத்துதலை சுககுதூறுக் காமல் இருப்பதுதான் முதல் தரமான தெய்வ விரோதம் கடவுள் நித்தனை என்ற அறவித்து அவனுள் வீழ்ந்து வளரத் தொடங்கியது.

நெலும் சிகப்பியில்லை. மெனியிலும் மென்மையிலில்லை. மதர்மகீர்த்தித் தசை வைத்தாலும் அது முரட்டுப்பட்ட உடலம்.

விடியலில் அவருக்கு உயிரான மெனியை துடித்துப் பிதைத்தான். ஆணி ஒன்றை வாயில் வைத்துச் சூப்பிய அவள் பக்கள் நிஜமாகவே விழுங்கி விட்டிருந்தான். ஒலமிட்டான். பயங்கரமாய் குக்கல் எடுத்த

தான். மெனிக்கேயின் முகமெல்லாம் பீதி. அவருக்குத் துணை இரண்டு. ஒன்று - அந்த வயல். இரண்டு - இந்த நெலும். தன் பிரமையினாலேயே மெனிக் தன் மகனைச் சாகடித்துக் கொண்டிருக்க நெலும் தான் பம்பரமாய்ச் சுழன்றுள்.

குணதிலகாவின் மகன் அந்த அரிசியாலையின் மேற்பார்வையாளர். பழைய மொறிஸ் மைனர் வைத்திருக்கிறான். நெலும் இவனிடம் உதவி கேட்டு ஓடினான். அவன் தனக்கு வேறு, இவையிருப்பதாகச் சாக்குப் போக்குக் கட்டினான். இவள் தூஷணம் பேசிக் காறித் துப்பிவிட்டுத் திரும்பியிருந்தான்.

இதனால்--

மந்தாரம் போட்டுக் கொண்டுவெயிலை மங்கலாக்கி சுற்றுடலைக் கறுக்க வைத்திருந்த ஒரு மையல் பொழுதில் தன்னந்தனியனும் வெட்ட வெளி வயல் புலத்துக் கிணற்றிலே குதித்துக் கொண்டிருந்த தால் அனலிடம் சோரம் போனவள். இது அவளை அக்கினிக் குளிப்பாட்டி கபலீசரக் காரியாக்கிய நிதர்சனம். தர்மகீர்த்தி போடுகின்ற கூட்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நெலும் தான் மனிரைத் திரட்டித் தருவான். அவருக்குள்ளே திரண்டு செழிக்கும் பெரியதோர் நெருப்புக் கோளம் தன் சிரிசேனாவை இத்தனை பிரளயப்படுத்தி வைத்த மறைவான உந்துதலாய் இருக்கவேண்டும்.

ஏழரை ஏக்கர் நிலமும் ஐக்கஜுவென்று பச்சைப் பசேவ்தான். ஒதுக்குப் புறத்தில் அந்த மண்ணில் வயல்வை கொட்டி வயப்படுத்தும் விவசாயிகளின் சேரி. ஒன்றிரண்டு குறுக்குமறுக்காய் பரவியிருக்கும். முகப்பு

நிலத்தில் குணதிலகாவின் புத் திரனே மேற்பார்வையிடுகின்ற அரிசியாலை. அவன் லொறிச் சாரதியோடு ரவுண் பக்கத்தில் படுப்பதற்குப் போய்விடுவான். அவனை வைத்து ஓடுகின்ற மொறிஸ் மைனர் மில்லுக்குள்ளே நிற்கும்.

சிரிசேனா கிழிந்த சேர்ட் போட்டிருந்தது குணதிலகாவின் கண்வலி துணை போட்டுக் குடைந்து உள்ளுக்குள் ஊடுருவியிருந்தது. பார்வை கொண்டே கேட்டார். சிரிசேனா கையாலே பொத்தலை மடித்து உயர்த்தி மழுப்பி மறைத்தான். அவனுக்கு அவர் கொடுக்கின்ற நாற்பது ரூபாய்க் கூவியில் சேர்ட்டுகள் வகையாக வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று அவர் நினைக்கிறார்.....

இன்றைக்கு சிரிசேனா ஒரு பிரதிநிதி. பழைய அரிசிச் சாக்குக் காவியாய் பாபியாய் இன்று அவன் வரவில்லை. அவன் தெளிந்த உறுதியாய், உருக்காய், சொல்கிறான்:

'அபி ஹ ம தெ ன ட்ட ம போஹோம கண்காட்டு. கூலி வடி கரண்ட ஒணை. நத்தம் அமி கரன வட வெணஸ்'

சகபாடிகளின் பட்டிவிலியுகளில் கிளர்ந்தெழுக்கின்ற குரலின் ஓட்டு மொத்தமாய் அவனாடு ஒலித்தது.

அவனிடம் வழமை போல் எல்லையில்லாத தேச வழமை யான அலட்சியம் நிரம்பி வழிந்தது. பூமித்தாய் நெல்லுக் களஞ்சியமாய் அள்ளியள்ளித் தந்தால் சிலவேளை ஏதாவது உங்களுக்குக் கிள்ளித் தருவோம் என்று சொல்வது போல், ஒன்றும் பேசாமல், லெசாக் பந்

தல்களில் கிறிவிட்டு ஒளியுமீழும் நாகர், யக்கரின், நிஷ்டை கொண்ட பல்லுக் குடைந்தார்:

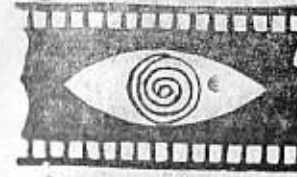
'ஹால் கோணிய சேரம அத்துளேன் தாண்ட'

கட்டளையிட்டார்.

சிரிசேனாவின் உணர்ச்சிகள் அடங்கின. அரிசி மூட்டைகள் அவர் வீட்டினுள் போயின. வெற்றுக் கரத்தை சோபையிழந்து விதைவ போல் எல்பிட்டியா திரும்பியது. சிரிசேனா எதிலுமே லயிப்புக் கொண்டவனாக இல்லை. அவனுக்குள் ஏதோ காட்டாற்று வெள்ளம். கரத்தை வந்ததும் கமத்து விவசாயிகள் குழந்து கொண்டனர். ஏமாற்றத்தை அணவரும் பங்கு போட்டனர்.

நெடுநேரம் சிரிசேனா தர்ம கீர்த்தியோடு கதைத்தான். தர்ம கீர்த்தி தகுந்த திட்டமே தந்தான்.

ஏழரை ஏக்கரையும் சுற்றி பாருமே நுழைய முடியாதபடி முள்ளும் பற்றைகளும் வெட்டிப் போட்டனர். லொறியும் குணதிலகாவின் மொறிஸ் மைனரும் வேறெதுவும் வரமுடியாதபடி செம்மன் பாதையிலிருந்த பெரிய பெரிய மரங்களனைத்தையும் மூன்றரை மைல் வரை குறுக்காகத் தறித்து விட்டனர். சிரிசேனா மில்லின் வாசலில் அவனது விழிகள் பாதையில். அவனது கையில் விசைபடின-அவனை வெல்ல அங்கு முன் நெரு சிரிசேனா தான் பிறக்க வேண்டும். ஏனெனில், ஒவ்வொரு விவசாயக் குடினிலும் பொல்லும் கம்பும் பிக்கானும் மன்வெட்டியும் அவனது ஆதர்ஷமாய் போருக்குப் புறப்பட்டு நின்றன. ★

'கடலிலிருந்து வீடு'

ஒரு ஜப்பானியத் திரைப்படம்

சண்முகன்

கலைப் படைப்புகள் என்ற பெயரில் அபரிதமாக வெளிவரும் குப்பைகளிடையே அபூர்வமாக ஒன்றிரண்டு கலைப்படைப்புகள் தேறுவதுண்டு. இலக்கியம், நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் என பலவகைப்பட்ட கலை வெளிப்பாடுகளில் எவற்றுக்கும் இது பொருந்தும். அந்த 'அபூர்வ படைப்புகளை' இனங்கண்டு பாராட்டுதல் உண்மையான கலை வளர்ச்சிக்கு மிக இன்றியமையாதது என நினைக்கின்றேன். எனவேதான், அண்மையில் நான் பார்த்து இரசித்து பரவசப்பட்ட 'கடலிலிருந்து வீடு' என்ற ஜப்பானிய திரைப்படத்தைப் பற்றி எழுத முனைகின்றேன்.

'உன்னதமான திரைப்படங்கள் ஸலோலயிட்டில் வடிக்கப்படும் காவியங்கள்' என்று சொல்வார்கள். ஒளியாலும், நிழலாலும் சிவசமயம் வண்ணங்களிலாலும் வாழ்வின் காட்சிகள் சுருங்கி விரிகின்றன. இருண்ட அரங்கினுள் ஒரு வாழ்வின் அனுபவம் கிடைக்கின்றது. நெறியாளனின் கையில் பாத்திரங்கள் இயங்குகின்றன. பாத்திரங்களின் இயக்கங்களையும்,

பாவங்களையும், சிறுசிறு அசைவுகளையும் நெறியாளன் வழிப்படுத்துகின்றான். பின்னணிக் களத்தின், ஒலியின், ஒளியின் மெருகட்டலுடன் ஒரு வாழ்வின் சித்திரிப்பு காவியமாகின்றது.

'கடலிலிருந்து வீடு' என்ற ஜப்பானியத் திரைப்படம் ஒரு காவியம் என்றே சொல்வேண்டுமென்று தீவில் வாழும் ஒரு இளங் குடும்பத்தின் கதை! அவன், அவள் இரண்டு குழந்தைகள், அவனின் தந்தை, சில உறவினர்கள். இவர்களே பாத்திரங்கள். அவர்களுக்கு உரித்தான சிறு பாரமேற்றும் படகொன்றில் அவனும், அவளும் தொழில் செய்து வாழ்வை ஓட்டுகின்றனர். படகு பழுதாகி, பழசாகி விடுகின்றது. வாழ்வை நடாத்த வேறு தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலை, அவனும், அவளும், குழந்தைகளும் வேறு தொழில் செய்வதற்காக, அந்தத் தொழிலையும் விட்டுப் பிரிய முடியாத அவனின் மன நெகிழ்ச்சிகளே படத்தின் உயிர்.

இந்தப் படத்தில் பாத்திரங்கள் நடிக்கவில்லை. அவை

அப்படியே வாழ்கின்றன: அந்தத் தீவை நிலைக்களனாகக் கொண்ட - படகில் தொழில் செய்து வாழ்கின்ற - ஒரு சமூகத்தின் உயிர் ததும்பும் வாழ்வையே இதில் தரிசிக்கின்றோம்: கடலை ஒட்டிய ஆடம்பரமற்ற சிறிய வீடுகளும், பாரமேற்று கின்ற சிறிய படகுகளும், பச்சை பரந்து உயர்ந்து நிற்கும் மலை முகடுகளும், படிக்கட்டு வயல்களும் மறக்க முடியாதவையாகிவிடுகின்றன. கைகளை பக்க வாட்டில்சேர்ந்து, முன்வளைத்து நிமிரும், எவரையும் மரியாதை செய்கின்ற அந்த ஜப்பானிய வணக்க முறையை மறக்க முடியாது. எந்த வேலையையும் அப்பழுக்கற்றதாக, விரைவாக, நளினமாகச் செய்யும் அவர்களின் சுறு சுறுப்பை மறக்க முடியாது.

தொழிலின் அசதி மேவிட தேநீர் குடிக்கும் அவளின் முகம் எத்தனை அற்புதமாக வாழ்வின் ஆசைகளையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது! தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதற்காக இந்தத் தீவை விட்டுச் செல்லும்படி அவளது உறவினர்கள் அவனுக்கு ஆலோசனை சொல்லும் போது அவன் எத்தனை ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றான். அவனும் தான் எவ்வளவு இயல்பாக, நளினமாக, எவ்வளவு அற்புதமாக துணையாக வாழ்கின்றான்.

அவன் கலங்கிய கண்களுடனும், ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் இயல்புடனும் சொல்கின்றான். 'கடன்கள் தாய்; அந்தத் தாயின் அணைப்பில் தொழில் செய்து வாழ எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை'

அவளின் தகப்பன் தன் சின்னஞ்சிறு பேத்திக்கு மலை

முகட்டில் வைத்துச் சொல்கிறான். 'பெண்ணே இந்தத் தீவை நன்றாகப் பார்; இது நீ பிறந்த பூமி; உன் தாய் பிறந்த பூமி; நாலும், என் மூதாதையர்களும் பிறந்த பூமி; இதன் நினைவுகள் உன் மனத்தில் பசுமையாய் படிய வேண்டும்; அடிக்கடி நீ இங்கு வரவேண்டும்'

இறுதியில் அந்தத் தாத்தாவும் பேத்தியும் பிரிகின்றார்கள். அந்தத் தீவை விட்டுக் குடும்பம் பிரிகின்றது. கிழவன் கலங்கிய கண்களுடன் அவர்களுக்கு விடை கொடுக்கின்றான். அவர்களின் அயலவர்களும் உடன் உழைத்த தோழர்களும் விடை கொடுக்கின்றார்கள். அந்த அழகிய கடற்கரையும், பச்சை பரந்து உயர்ந்து நிற்கும் மலை முகடுகளும் விடை கொடுக்கின்றன. அவர்கள் படகு மெதுவாக ஊருகின்றது.

துரத்தில் கைவிடப்பட்ட படகொன்று எரிகின்றது.

இந்த வண்ணப்படத்தின் படப்பிடிப்பு மனத்தைக் கொண்டு கொள்கின்றது ஒவ்வொன்றும் அதனதன் கோணத்தில் அதனதன் இயல்பில் உயிர் பெறுகின்றது மஞ்சள் வெய்யிலும், மலை முகடுகளும், நீல மேகமும், அமைதியான கடலும், புயலும், படகும்..... மிகைப்பட்டுத் துருத்தாமல் மனத்தை வருடிச் செல்லும் பின்னணி இசை படத்திற்கு வளம் சேர்க்கின்றது. திரைப்படத்தில் ஒரு காவிய அனுபவத்தைத் தந்த படத்தின் நெறியாளர் 'ஜோஜி யமடா' ஓர் உன்னத கலைஞராக உயர்ந்து நிற்கின்றார். ★

பனங்காய்கள்

தெனியான்

கனிகளாகின்றன

எனக்கு அயல் வீட்டுக் காரர் பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலத்தை நீங்கள் அறிந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியளவுக்கு அவர் அவ்வளவு பிரபலஸ்தரல்ல. ஆனால் பனையைப் பற்றி இப்போது அவர் செய்துவரும் தீவிர பிரசாரம் நிச்சயம் உங்கள் செவிக்கும் எட்டி இருக்கலாம். பனங்காயின் மகாத்மியங்களை வாய்நிறையப் பேசும் அவர், மறந்தும் அதன் ஒரு பாகத்தை, அதற்கென வழங்கும் நாமத்தில் சொல்லமாட்டாரென்றால், அவரைப் பற்றி அறியும் ஆவல் உங்கள் உள்ளத்தை உந்துவதில் வியப்பில்லை. உங்கள் ஆவல் முற்றாக அகலவேண்டுமானால் அவர் கதையைப் பனங்காயிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

போத்துக்கேயக் கப்பல் யாழ்ப்பாணக் கரையில் முதன் முதலாகத் தரைத்தடிய பொல்லாதவேளை! பனைகளை நிமிர்ந்து நோக்குகின்றார்கள். எதிரிகளை நிர்மூலமாக்கத் தயார் நிலையில் வைத்திருந்த குண்டுகளைக்

கண்டு உடல் வெடுவெடென்று நடுங்குகிறது. அத்தனை குண்டுகள்!

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் இப்படி. கர்ண பரம்பரையான கதை ஒன்றைச் சொல்லிப் பெருமைப்பட வைத்தது இந்தப் பனங்காய்தான்!

இந்த ஒரு பெருமையில் தானும் மனம் பூரிக்க ஒருபடாத பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் என்றால் அவர் பெயரோடு பனங்கொட்டை ஒன்றும் ஒட்டிக் கொண்டு விட்டதுதான் அதற்கான காரணம்;

பனங்கொட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் பெறுமதி குறைந்த ஒரு பண்டம். பரம ஏழையான ஒருவனை இழித்துக்கூற விரும்புபவர்கள் அவனைப் பார்த்து, 'ஒரு பனங்கொட்டைக்கு வழியில்லாதவன்' என்றுதான் இன்றும் இந்தப் பகுதிக் கிராமங்களில் சொல்லுகிறார்கள்;

பனையின் பழம் பனம்பழ மல்லவா! பனங்காயெனக் கனிவுறாமல் அழைப்பதிலேயே அயல்கியமும் உவப்பின்மையும்

தொவிக்கிறது. பனையின் காய்க்குப் புதுமையான பெயர் சிக்காய்.

பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலத்துக்கு அவருள்ளே ஒரு சந்தேகம். 'நானும் செல்லாக்காசா?'

பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் கிளாக்கர் பொன்னம்பலமாகி மாத்தறைக்குப் போய் வந்த பின்னரும் பனங்கொட்டையின் உறுத்தல் அவர் அடிமனத்திலிருந்து முற்று முழுதாக அகன்றுவிடவில்லை.

பொன்னம்பலம் ஊரை விட்டுக் கிளம்புகின்றவரை, அந்தப் பகுதியில் பனங்காய்கள் குறையாடுவதில் பெயர் பெற்ற திருடன். பொன்னம்பலம் என்றால் அநாமதேயமாக இருந்த அவர், இதனால்தான் பனங்கொட்டை என்ற பட்டத்தைப் பெற்று 'பட்டென்று' இனங்கண்டு கொள்ளக்கூடிய பேறுபெற்றார்.

பனங்காய்கள் இராக்காலங்களில் தான் பெரும்பாலும் பொலு பொலொன்று விழும் அவற்றுக்குப் பெரும் மதிப்பில்லாத காரணத்தால் இரவோடு இரவாகக் கண்விழித்துக் காத்திருந்து பொறுக்கி எடுப்பாரில்லை. தேடுவரற்றுக் காணிகளுக்குள் விரவிக் கிடக்கும். பனங்காய்களை, அறுக்கையற்ற காணிகள் என்றால் அதிகாலையில் சொந்தக்காரர்கள் சென்று பொறுக்கி எடுப்பர். அடைப்புத் திறப்புள்ள வளவுகளை மாதக்கணக்காகக் கவனிக்காது விட்டுவைப்பார்கள்.

பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் பனங்காய்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதில் பெரிய 'பொறுக்கி' பனைகளில் இருந்து

பனங்காய்கள் விழ ஆரம்பித்து விட்டால் பொன்னம்பலத்துக்கு நித்திய சிவராத்திரிதான். அந்தப் பகுதியின் பனங்காணிகளுக்கெல்லாம் உறுதி முடிக்காத ஏகபோக உரிமையாளராகிவிடுவார் அவர். அவருக்குச் சொந்தையுரிய நிலம் அப்படியொன்றும் கணக்கில்லை. ஆனால் பாத்திபோட்டு அவர் கிண்டி எடுக்கும் கிழங்குகளோ பல ஆயிரம். பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கூட பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் கிண்டியெடுக்கும் கிழங்கின் பாதியளவுகாணும் தெறுவதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்குப் பனங்காய்கள் மேலுள்ள அசிரத்தைதான் இதற்கெல்லாம் காரணம்.

பொன்னம்பலம் இதற்கு விதிவிலக்கானவர். கட்டாக் காலி மாடுகளையும் ஏதேசியையாக நின்று வயிரூர்ப் பனங்காய்க்குப் ப விடமாட்டார். கலைத்துத் துரத்தி, ஒரு கொட்டைக்கும் மாடுகளுடன் மல்லாடி இறுதியில் வெற்றி அடைவது ஏதோ அவர்தான்.

பொன்னம்பலத்துக்கு மின்னாமல் முழங்காமல் உத்தியோகம் கிடைத்தது ஒரு புதுமைதான். அதைவிடப் புதுமை உத்தியோகம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையில் நேர்முகப் பரிட்சைக்காகக் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டபோதுதான் புகைவண்டிப் பிரயாணத்தை வெள்ளோட்டம் விட்டுப்பார்த்தார். அதுவரை பனங்கொட்டையர் யாழ்ப்பாணக் கிணற்றுக்கு தவளை.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கு மிகவும் பிரீதியான 'மணியோடர் பொருளாதார வாழ்

வை' இச்சித்து நீண்ட பிரயாணம் செய்து மாத்தறைக் கந்தோருக்குள் பொன்னம்பலத்தார் புருந்தபோது அங்கு அவருக்குக் கிடைத்த வரவேற்பில் திகைத்துப் போனார். அவரை பந்தி அவருடைய பெயர் ரெயில் ஏறி வந்துவிட்டதே! பொன்னம்பலத்தாரை அறிந்த யாழ்ப்பாணத்தான் எவ்வளவு அந்தக் கந்தோரில் இருக்கிறா? ஏன்று மருண்ட விழிகளால் துளாவினர். அப்படி ஒருவன் கூட இல்லை.

அதிக நாட்கள் செல்லவில்லை, அவர் மனத்தில் எழுந்த சந்தேகம் புதிர் அவிழ.

அதன் பின்னர்தான் பொன்னம்பலத்தாரின் சிந்தனை புதிய கோணத்தில் பறந்து சிறகடிக்க ஆரம்பித்தது.

'அரசியல் வாதிகளின் ரைசுநலம் இந்த நாட்டு மக்களை எவ்வளவுக்குக் கெடுத்துப் போட்டுது! இனத்துவேஷத்தை வளர்த்து பாராளுமன்றக் கதிரைகளைக் காப்பாத்தினதுதான் மிச்சம். தேசிய ஒருமைப்பாடுதான் இப்ப எங்களுக்குவேணும். அதுக்காகப் பாடுபடுகிறவையள்தான் இந்தத் தேசத்து மக்களைப் பாதுகாக்கவும், அன்னியோன்னியமாக வாழச் செய்யவும் முடியும். இவ்வளவு காலமும் நான் வேரட்டுப் போட்ட எங்கடை ஆட்களுக்கு இனிமேல் போடமாட்டேன்'

பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலத்துக்கு உள்ளூர இன்னு மொருவகையான திருப்தி மன ஆழத்தில் குதிக்கத்தான் செய்தது. 'எனக்கு மட்டுமல்ல அந்தப் பெயர்.....' என்று எண்ணும்போது அவர் உள்ளத்தில் படிந்த கறை சற்றுக் கழுவுப் பட்டதான திருப்தி.

ஆனால் பொன்னம்பலம் கிளாக்கரான பின்பு ஊர்ச் சனங்கள் பனங்கொட்டையை எடுத்துக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டார்கள். இப்போது அவர் கிளாக்கர் பொன்னம்பலம்.

கிளாக்கர் பொன்னம்பலம் இப்போது சமுதாயத்தில் மட்டுமரியாதைகளுக்குரிய பெரிய மனிதன். அரசாங்க உத்தியோகத்தினைய பெரிய மனிதன் பனங்காய்களைத் தொடுவதால் அவருடைய கௌரவத்துக்கு இழுக்கென்ற மனோபாவம் அவரையும் பீடித்துக்கொண்டு விட்டது மட்டுமல்ல, பழைய குணம் இன்னும் விட்டுப் போகவில்லை என்று சனங்கள் சொல்லிவிடுவார்களோ வென்னும் அச்சமும் அவர் பனங்கொட்டையைத் தொடாதவண்ணம் தடுத்தது வைத்தது.

கிளாக்கர் பொன்னம்பலம் சில ஆண்டுகள் வெளியே வாழ்ந்த கசப்பான அனுபவம், காசைத் தண்ணீராக ஓடவிட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாற்றலாகி வந்துவிட்டார். ஓர் ஆண்டு காலமாக யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்கு வச வண்டியில் ஏறி இறங்கிய அவர் சொந்த ஊரிலுள்ள நீதிமன்றத்துக்கு வந்து சேர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

இந்த மூன்று ஆண்டுகாலமும் அவரை நல்ல தோட்டக்காரனாக உருவாக்கிவிட்டது. மாத்தறையிலிருந்து ஊருக்கு மாற்றலாகி வந்தபோதிலிருந்த மெருகு முற்றாகப் பிசங்கிப் போய்விட்டது. உத்தியோகம் அவருக்கு இப்போது உபதொழில். வீட்டில் மாடுகன்றுகள், சீதனமாகக் கிடைத்த கொஞ்ச நிலபுலன்கள். வேளை கிடைத்த

வேளையில் தரவுவேலை. வழக்குச் சம்பந்தமான இரகசியத் தகவல்களைப் பதிலேடுகளில் பார்த்துவந்து சொல்லவதன் மூலம் பெறும் கையூட்டு. எல்லாவற்றையும் கவனித்து இந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளும் அவர் சம்பாதித்தது சுமாரான தேட்டம்.

அவருக்கு வாழ்க்கையின் ஒரே இலட்சியம், சம்பாத்தியம் ஒன்றுதான்.

பணம் எந்த வழிகளில் எல்லாம் தேடலாமோ அந்த மார்க்கங்களைக் கூசாமல் பின்பற்றத் தயங்காத பொன்னம்பலத்தாரின் கவனம் இந்த ஆண்டு பிறக்கும் வரையில் பணங்காய்களின் பக்கம்மட்டுந் திரும்பவில்லை.

நாட்டில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்ட போதுதான் திடீரென்று பணங்காய்களுக்கு மவுசு பிறந்தது. தேடுவாரற்றுக் கிடந்த பணங்காய்கள் பெருஞ்செல்வங்களாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் கண்ணிற் பட்டன. பணங்காணிகள் தோறும் தேடுவாரற்று அநாதைகளாகக் கிடந்த பணங்காய்களின் காட்சி மறைந்தது. பனைகளிலிருந்து விழுவதுதான் தாமதம், உரிய வர்கள் காத்திருந்து ஒவ்வொன்றாகப் பொறுக்கி எடுக்கத் தொடங்கினர்.

பணங்காய்களின் பெறுமதி உயர்ந்தபோது பணங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் என்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பட்டஞ் சூட்டிக் கொண்ட மனிதனின் மதிப்பு மட்டும் மேலே உயராமல் நின்றுவிடுமா!

ஆனாலும் பணங்கொட்டையில் கைவைக்க அவருக்கிருந்த தயக்கம் மட்டும் நீங்கிவிட

வில்லை. சில தினங்களாகப் பணங்கொட்டை அவர் மண் டையைப் போட்டுக் குடைந்து கொண்டிருந்த போதுதான், அவர் வீட்டுப் படலையால் சைக்கிளில் போகும் தலைமை வாத்தியாரைக் கவனித்தார். தினமும் பாடசாலைவிட்டு வீட்டுக்குப் போகும்போது, விசுக் கோத்துப் பெட்டி ஒன்றினுள் எதையோ போட்டுக் கட்டிக் கொண்டு வேகமாக ஓடிப் போவதைக் கவனித்தார். அவருக்கொரு சந்தேகம்; அது பணங்கொட்டையாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு கடுகதியில் வந்த வாத்தியாரைப் படலையில் வைத்து மறித்தார்.

‘என்ன வாத்தியார் அவசரமாகப் போறியன்? இப்ப நீங்கள் தானே தலைமைவாத்தியார்’

‘ஓம்பாருங்கோ நான்தான் அதிபர்’

வாத்தியார் முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டு, நிலத்தில் காலை ஊன்றி நின்று பதில் சொன்னார். அவரைப் பார்த்து தலைமைவாத்தியார் என்று பொன்னம்பலத்தார் சொன்னதும் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை.

‘இப்ப தலைமை வாத்தியாரெண்டு ஒருத்தருமில்லையே..... நாங்களெல்லாம் அதிபர்கள்’ தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டார் அவர்.

வாத்தியாரை நெருங்கி வந்த பொன்னம்பலத்தார் சைக்கிளில் கட்டியிருந்த பெட்டிக் குட் கிடந்த பணங்கொட்டைகளைக் கண்டு கொண்டார்.

‘என்ன வாத்தியார் பள்ளிக்கூடத்துப் பணையாளாலே விழுந்ததுபோலக் கிடக்கு.....’

ஓம்பாருங்கோ..... இது தானே எங்களின் ரை சீவன். இதை மறந்தாலே தானே இண்டைக்கிந்தக் கதி’

‘இப்ப கொஞ்சங் கொஞ்சமாக எல்லாரும் உணர்ந்து விட்டினம். பெரிய பெரிய ஆட்களெல்லாம் பணையைப் பேண வேண்டுமெண்டு சொல்லுகினம்’

‘எல்லாம் பேச்சிலும் எழுத்திலுந்தான்.....’

வாத்தியார் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு வாயைத் திறந்தால் மலட்டுக் கொக்கரிப்பாகத்தான் இருக்கும். எதையும் சாதிக்கமாட்டார். இந்தச் சனங்களுக்காகவே உழைப்பதாகப் பீத்துவார். உயிரை அவர் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பது சேவைக்கும், அவருடைய உடல் மட்டும் மண்ணுக்கும் என்று தனக்கே பொருள் வினங்காமல் முடிப்பாரென்பது பொன்னம்பலத்துக்கு நன்றாகத் தெரியும். நெற்றியில் குறி; வீட்டுக்குப் போனதும் தேடுவார் பெரிய முறி. இப்போது எல்லாம் இந்தப் பணங்கொட்டையை ஊர் வீட்டு இன்றொரு ஊருக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் சுய நலத்தை மறைக்கின்ற வெற்று வேட்டுக்கள்.

‘என்னவிடப் பணங்கொட்டைபற்றி கனக்க உணர்தவரோ இவர்’ என்று பொன்னம்பலம் நினைத்துக் கொண்டு, வாத்தியாருக்கு விடைகொடுக்க விரும்பினார்.

‘சரி வாத்தியார் நீங்கள் வாருங்கோ, எனக்கும் கொஞ்ச வேலை இருக்கு’

பொன்னம்பலத்தாருக்கு இதுவரை மனத்திலிருந்த தயக்

கமும் வாத்தியாரைப் பனங் கொட்டையுடன் பார்த்தபின் மெல்ல விலகியது. பணங்கொட்டையால் வரக்கூடிய பிரயோசனங்களையும் கூசாமல் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இதன் பின்னர் தான் பணையைப் பற்றித் தீவிர பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

‘இந்தத் தமிழ்ச் சாதிக்கு என்ன தெரியும்? எதையும் வெளி நாட்டான் எடுத்துச் சொன்னால்தான் இவர்களின் ரை மண்டையிலே ஏறும். பனையின்றை பெறுமதியை இவர்களைவிட ஒல்லாந்தர் நல்லா உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே தானே ஒரு பனைக்கு ஒரு காசு வீதம் அந்தக் காலத்திலேயே வரி போட்டவன்கள், பூலோக கற்பக தரு என்று பெயர் பெற்ற பனைகள் நிற்கும்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஏன் பஞ்சம் வருவான்? பணம் பிரயோசனங்களைத் தின்றபடியால்தானே எங்களுடைய பாட்டன் பூட்டன் திடகாத்திரமாக நீண்டகாலம் வாழ்ந்தனர். பணம் பழத்தைச் சுட்டு அதில் காடியை தோய்த்து சுவைச்சால்..... ஆகா... என்ன நேர்த்தி அமிர்தமும் தோத்துப் போய்விடும்..... ஒடியல் பிட்டு எவ்வளவு புஷ்டியான உணவு. ஒடியல் மாவோடை நெத்தலி மீனும் முளைக் கீரையும் சேர்த்து அவிச்சுவிட்டால் வாயிலே நீர் ஊறும். உந்த அமெரிக்கன் மா கிட்டவும் நிக் குமே! பண்டு, பணங்கிழங்கு, புழுக்கொடியல் சுருப்பணி, சுள்ளு பணங்கட்டி, பெட்டி, பாய், மரந்தடி ஐயோ இந்தக் கங்குமட்டை, சிராம்பு எது கழிவு!

‘இந்த ஊமல்..... அதைப் பாத்தியிலே இருந்து பறித்து,

அதை வெட்டி உள்ளே கிடக்கும் பூராணத் திண்டால் அபுஸ்திரேவியா அப்பிள் பழம் தோத்துப்போய் விடும். மேல் நாட்டாரென்றால் இதுகளை எல்லாம் ரிண்ணிலை அடைச்சு கப்பிலிலே ஏத்திப்போடுவார்கள்'

'நான் வெளியிலே இருக்கேக்கே பார்த்தேன், தலை கழுவுறதுக்குச் 'ஷம்போ' எண்டு ஒண்டுக்கு அநியாயக் காசு குடுக்குதுகள். எங்கடை பனங்கழியைத் தலையிலே வைத்து முழுகினால், மயிர் பஞ்சாகப் பறக்கும். உந்தச் சம்போ கிட்டவும் நிக்கமாட்டாது'

'இப்போதுள்ள சீனித் தட்டுப்பாட்டைப் போக்கவேணுமென்றால், யாழ்ப்பாணத்துப் பனையிலே இருந்து எடுக்கிற கருப்பணியால்தான் தீர்க்கலாமெண்டு கணக்குப்போட்டுக் காட்டி இருக்கினம். நான் பேப்பரிலே பார்த்தன். இப்ப என்ன நடக்குது. எங்களுடைய பனங்கட்டிதானே இவ்வளவுக்கும் சமாளிச்சுக் கொண்டு வருகுது. நான் உண்மையைச் சொன்னால் பிணைப் படைதான் தேத்தண்ணி குடிக்கிறேன். பனங்காயிலே நல்ல ஜாம் செய்யலாம். ஆர் கவனிக்கிறார்கள்?'

'பனையிலே பிரயோசனமில்லாத பகுதியே இல்லை. அதுதானே 'பனை நடடாயிரம் பட்டாயிரம்' காலம் வாழுமெண்டு முன்னோர்கள் சொல்லிவைத்திருக்கினம்'

பொன்னம்பலத்தார் இப்போது எங்கே வாய்திறந்தாலும் பனையும் பனங்காயுந்தான் மணக்கும். பனையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாத மக்களுக்கு ஞான ஒளியூட்டவும் பொருளாதார சுபீட்சமடைய

வழிகாட்டவும் உதவுவதாகக் காட்டிக் கொண்ட போதிலும் பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் என்ற பெயர் திரும்ப அடிபடாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற தற்பாதுகாப்பு உணர்வும் இதற்குக் காரணம். பனையைப்பற்றியும் எல்லாம் சொல்லுவார். பனங்கொட்டை என்ற சொல்லை மட்டும் மறந்தும் உச்சரிக்க மாட்டார். வேண்டுமானால் உயர்ந்த மொழியில் பனம் விதை என்று மட்டும் பேசுவார். பனங்கொட்டை என்ற சொல்லைக் கேட்டால் இன்றைக்கும் அவருக்கு அவர்ஜி.

கிளாக்கர் பொன்னம்பலம் இன்றுள்ள சூழ்நிலையை அநுசரித்து பழையபடி பனங்காய்கள் திருடுவதில் இறங்கினார். ஆனால் முன்போல இப்போது கவனிப்பாரற்றுப் பனங்காய்கள் கிடப்பதில்லையே! பனங்காய்கள் இப்போது கணிகள் ஆகிவிட்டன.

ஆனால் பனங்காய்த் திருட்டில் கைதேர்ந்த பொன்னம்பலத்தார் இரவோடிவாகக் கண்விழித்து சுளுவாகத் தன் தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினார். வெளியில் அவர் வாழ்ந்த போது வாங்கி வைத்துக் கொண்ட கை அடக்கமான 'ரோச் லையிற்' அவருக்குப் பேருதவியாக விளங்கியது.

பனங்காய்க் காலம் பிறந்து விட்டால் பனங்காணிகளுக்கூடாகச் செல்லும் ஒற்றையடிப்பாதைகளில் முட்களை அள்ளிப் போட்டுப் பாதையைத் தடை செய்துவிடுவார்கள். குறும்புக் காரர்ச் சிறுவர்கள் 'பொறிக்கிடங்கு' ஏற்றி வைப்பார்கள். மலத்தைக் கழித்துவிட்டு அதன் மேல் பனங்காயைத் தூக்கி வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள்.

பொன்னம்பலத்தாருக்கு மலம் அனைந்த அநுபவம் நிறையவுண்டு. காணிகளுக்கு மத்தியில் சிறு குட்டிகளை அமைத்துக் கொண்டு காவல் இருப்பார்கள்.

இப்போது பனங்காய் திருடுவதென்பது மிகச் சிரமம். ஆனால் பொன்னம்பலத்தார் இவைகளையெல்லாம் வெற்றிகரமாகச் சமாளித்து அவருடைய பழைய தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஊரார் பனங்காய்களை எல்லாம் உறவாடித் தூக்கிச் செல்லும் பொன்னம்பலத்துக்கு அவருக்குச் சட்டப்படி சோந்தை உடைய பனங்காய்கள் கைநழுவிப் போவதென்றால் எப்படி இருக்கும்.

பொன்னம்பலம் திருமணம் செய்தபோது அவருடைய மாமி உள்ள நிலத்தில் முன்றிலொன்றைச் சீதனமாக எழுதிக்கொடுத்தார். மிகுதி நிலம் குமராக இருக்கும் இரண்டு பெண்களுக்கும் உரியது.

இந்த ஆண்டு பிறந்து பனங்காய்க்குக் கிராக்கி ஏற்பட்ட போது பொன்னம்பலத்தாரின் மூளை வேகமாகச் சுழன்று சட்டப் பிரச்சினை ஒன்றைக் கிளப்பினார்.

அவருக்குச் சீதனமாக எழுதப்படாமல் பிறநீங்கலாக்கப்பட்ட காணிகளில், அவர் மனைவிக்குக் காலஞ்சென்ற தந்தையரால் வரப்பெற்ற பங்கில் ஆட்சியும் சோந்தையும் கொண்டாடினார்.

'தாயும் பிள்ளையுமென்றாலும் வாயும் வயிறும் வேறுதானே! நான் எதுவும் நியாயமில்லாமல் கேட்கவில்லை. எல்லாம் சட்டப்படிதான்!'

பனங்காய் பொறுக்குவதில் மன்னான பொன்னம்பலத்துக்கு அவர் மாமியும் இனிய மகனும் சவாலாக அமைந்தார்கள். 'அரிக்கன் லாம்பைக்' கையில் எடுத்துக்கொண்டு, மாமியாரும் இனிய மகனும் இராக்காலத்தைக் காணிக் குள்ளேயே கழித்தார்கள்.

பங்குக்காணி என்றால் பிரச்சினை என்றுதானே பொருள்? பொன்னம்பலம் அந்தக் காணியில் சட்டப்படி உரிமை கொண்டாட முடிந்ததே அல்லாமல் ஒரு பனங்கொட்டைதானும் அவரால் எடுக்க முடியவில்லை? எந்த நான் வந்தாலும் அவருக்கு ஏமாற்றந்தான். பனங்காய்கள் விழுந்த தடம் குழியாக நிலத்தில் கிடக்கும், பகல் வேளையில் பார்த்தால் பனங்காய் ஒடிந்து விழுந்த மூழ் தெரியும்? ஆனால் பனங்காய்கள்.....!

குழியாக வேட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய்விடலாமென்றால், கனிந்து விழாத பனங்காய்களைக் கறந்தெடுத்துப் பனாட்டுப் போட இயலாதே!

பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம் இதற்கொரு முடிவு காணவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தோடு காணிக் குள் பிரவேசித்தார். என்றும்போல அன்றைக்கும் ஏமாற்றந்தான், அவருக்குச் சினம் சிரசு முட்டிவிட்டது. காவல் இருந்த மாமிக்காரியையும் அவள் மகனையும் நோக்கி வேகமாக நடந்தார்.

'எங்கே என்றை பனையில பனங்காய் ஒண்டையும் காணவில்லை.....'

'நான் கேட்கிறேன்... என்ன ஊமையன்போல இருக்கிறியள்! என்றை பனங்காயை ஆர் உங்களை எடுக்கச் சொன்னது'

'நாங்கள் எடுக்கயில்லை...'
மைத்துணிதான் பதில் சொன்னான்.

'நீங்கள் எடுக்கயில்லையோ. இஞ்சை வீடுபாப்பம்! இது அந்தக் கூனலியான்..... இது தோரைச்சியான். இஞ்சை கிடக்கு முலையில் கட்டைச்சியான். இதைல்லாம் உங்கடையே.....?'

கடசத்தில் கிடந்த பனங்காய்களைக் கிளறி ஒவ்வொன்றையும் இனங்காட்டினார்.

'இதென்னும் உன்றை இல்லை..... எல்லாம் எங்கடைதான்.....'

'என்னடி கனக்கக் கதைக் கிரய்.....! உனக்குச் சட்டந்தெரியுமோடி? அல்லது உன்றை கொப்பனுக்குத் தெரியுமோடி?'

அவருக்குச் சட்டந்தெரியாதுதான். அவற்றை பனங்காய்க்குத்தான் நீ வளிசலாட்டந்திரியிருய்.....!

'எடியே என்னடி சொன்னனீ..... என்னை வளிசலெண்டு சொன்னனீயோ.....'

பல்லை நெருடிக் கொண்டு பொன்னம்பலத்தார் அவனை நெருங்கினார். நிலைமை மோசமாவதைக் கண்ட மாமியார் மகளை அதட்டினார்.

'எடியே பிள்ளை நீ கொஞ்சம் பேசாமல் இருபாப்பம்...'

'என்ன பேசாமல் இருக்கிறது...! உவருமொரு மனிதன்'

'என்னடி உனக்கு வாய் வரவர நீனது.....!'

'பொன்னம்பலம் சீறிச் சினந்து கொண்டு அவளை நோக்கிக் கையை ஓங்கினார்.

'தொட்டா பாப்பம்! பனங்கொட்டைப் பொன்னு!'

அதட்டிக் கொண்டு சீழே கிடந்த பனங்காய் ஒன்றைக் கையிலே தூக்கினான் அவள். இதற்கிடையில் மாமியார் வந்து இருவருக்கும் இடையில் நின்றுகொண்டாள்.

அவள் சொன்ன வசை மொழி பனங்கொட்டையைக் கேட்டுப் பொன்னம்பலம் புழுவாகத் துடிப்பானென்றுதான் அவள் எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் பொன்னம்பலத்துக்குச் சினம் திடென்று வந்த வழி தெரியாமல் போய்விட்டது. அவள் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காத விதமாக வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

'பனங்கொட்டை இதுதான் இந்தப் பூமித்தாய் எமக்களித்த பொக்கிஷம். இப்போது இதற்குள்ள மதிப்பு எல்லோருக்குந்தான் புரிந்துவிட்டதே! பனங்கொட்டை என்று சொல்வதால் இந்தத் தேசத்தில் இனிமேல் யாருக்கும் இழிவில்லை. நான் கிளாக்கர் பொன்னம்பலமல்ல, பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலந்தான். நான் பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலந்தான்.....'

'எடியேய் இப்ப எல்லாரும் பனங்கொட்டையனக்காகத்தான் தூங்குகிறம். நீயும் நானும் மட்டுமல்ல இந்த நாடே தூங்குகிறது. சரி... சரி... பாப்பம். உங்களை நான் கோட்டிசை சந்தித்துக் கொள்ளுகிறன்'

சொல்லிக்கொண்டே அதிகாலையின் மெல்லிருட்டைக் கிழித்துக்கொண்டு வேகமாக நடந்தார் பனங்கொட்டைப் பொன்னம்பலம். ★

தமிழ் நாடக விழா

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம் ஏற்பாடு செய்த நான்கு நாள் தமிழ் நாடகவிழா கடந்த டிசம்பர் மாதம் 9-ஆந்திகதி லும்பினி மண்டபத்தில் பரிசளிப்பு விழாவுடன் முடிவடைந்தது. இரண்டு சமூக நாடகங்களும், ஒரு வரலாற்று நாடகமும், ஒரு நாட்டுக்கூத்தும் இடம் பெற்றன. முல்லைத்தீவில் இருந்து வந்த 'நல்ல தந்த வல்லவன்' நாடகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. அருணை செல்லத்துரை, சுதுமலை தம்பிராசா ஆகியோர் முறையே இவற்றை எழுதியிருந்தனர். இந்த ஆண்டு நாடக விழாவுக்குப் பார்வையாளர்கள் குறைவாகவே சென்றார்கள். 'லும்பினி மண்டபம்', சரஸ்வதி மண்டபம் போலவோலயணல் வெண்ட் போலவோபார்வையாளர் மத்தியில் இன்னும் பிரபலமடையவில்லை, தவிர்வும் நாடக விழா பற்றிப் போதிய விளம்பரமும் கிடைக்கவில்லை.

மரபுவழி நாடகத்திற்கான பரிசு கோவலன் கூத்துக்குக் கிடைத்தது. நவீன நாடகத்திற்கான பரிசு, மாத்தளை கார்த்திகேசுவின் 'களங்க' துத்துக்குக் கிடைத்தது. சிறந்த நாடகப் பிரதிப் பரிசை பெளணுல் அமீர் பெற்றார். இவர் எழுதிய நாடகத்தின் பெயர் 'பிள்ளை பெற்ற ராஜா ஒரு நாயை வளர்த்தார்' நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியவரும் பெளணுல் அமீர்தான்.

முற்போக்குப் போர்வையில் பிற்போக்குக் கருத்தை வெற்றிகரமாகத் திணித்த பெருமை ஆசிரியரைச் சாரும். நாடகம் பார்ப்பதற்கு விறுவிறுப்பாக இருந்தது. 'கச்சிதமாக நெறிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இறுதி வரை பார்வையாளரைக் கவர்ந்திழுத்திற்று. ஆனால், திறனெல்லாம் விழலுக்கு இறைக்கப்பட்டதைக் கண்டித்தே ஆகவேண்டும். சுரண்டும் வர்க்கம், வர்க்கப் பேதமற்ற சமுதாயத்திலும் சுரண்டிக் கொண்டேயிருக்கும் என்பது நாடகாசிரியரின் தத்துவ நோக்கு.

இந்தக் கருத்தைத்தான் ஆசிரியர், முக்கிய பாத்திரமான நாயின் இறுதி வசனமாக அமைத்துத் திரையையும் முடிவிடுவதனால் பார்வையாளர் வீடுதிரும்பிச் செல்லும்பொழுதே அந்தப் பிற்போக்குக் கருத்தை மனதிலிருத்தியே செல்கிறார். உண்மையான வர்க்கப் பேதமற்ற சமுதாயத்தில் 'நாய்' போன்ற சுரண்டல்காரர்கள் தலைதூக்க முடியாது என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் நாடகாசிரியர் சுரண்டல்

காரர்களின் மனோபாவத்தைத் தான் சித்திரிப்பதாகச் சாதிக்க முயன்றாலும், அந்த வசனத்துடன் நாடகத்தை முடித்திருத்தல் கூடாது. கூடவே 'நாய்'க்கு எச்சரிக்கை விடத்தக்க சம்பவத்தை யோ, வசனத்தையோ சேர்த்து, முற்போக்கான 'வர்க்கபேத ஒழிப்பு', 'தொழிலாள, விவசாய, புரட்சிகர, ஆய்வறிவான சமூகத்தினரின் ஒன்றுபட்ட எழுச்சி' ஆகியனவற்றிற்கு வலுக்கொடுத்திருத்தல் வேண்டும். அவ்விதம் அமீர் செய்திருந்தாராயின் இது ஓர் அற்புதமான சமூக நாடகமாகக் கருதப்பட்டிருக்கும். மேடையில் நாடகம் சோபித்ததற்கான காரணம், சிறந்த நடிகர் பரிசைப் பெற்ற கே. ஏ. ஜவாஹிரின் 'ராஜா' நடிப்பாகும். 'நாயா'க நடித்த ஏ. ராஜபாண்டியனின் நடிப்பும் பிரமாதம். கடைசிக் காட்சியில், அவர் தமக்குரிய வசனங்களை, தமது தளத்தில் நின்ற நையாண்டியாக உச்சரித்தமையும், நாடகக் கருத்தை நாம் வெறுக்க வைத்தது. இவர்களை விட ஹிலேரியன் பெர்னாண்டோ, ஜெயந்தி அப்பாக்குட்டி ஆகியோரின் நடிப்பும் குறிப்பிடத் தக்கதாய் அமைந்தது.

சிறந்த நாடகமாகப் பரிசு பெற்ற 'களங்கம்' நாடகத்திலும், நடிப்பும், நெறியாள்கையும் நயமாய் அமைந்தன. ஜே. பி. ரெபர்ட் நெறிப்படுத்திய இந்த நாடகத்தில் ராஜபாண்டியன் சிறந்த நடிகை பரிசைப் பெற்ற சந்திரகலா, பி. எஸ். ராமச்சந்திரன் ஆகியோரின் நடிப்பு பாராட்டும்படியாக இருந்தது. கே. கதிர்காமத்தம்பி, டி. எஸ். சமாட் ஆகியோரின்

மேடையமைப்பும் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். இத்தனை சிறப்புகள் இருந்தும், நாடகக் கதை புதிய அனுபவத்தைத் தரவில்லை. நாடகம் சித்திரிக்கும் கரு தமிழ் மேடைக்குப் புதியதே, ஆயினும் சமூக உய்வுக்கு அல்லது சமூகப் பிரச்சினை ஒன்றைத் தீர்க்க வழிகாட்டும் விதத்தில் 'களங்கம்' அமையாதது ஒரு துரதிர்ஷ்டமே.

திருமணமாகாது கருவுற்று வேறு ஒருவனை மணம் புரிந்து, பின் பிள்ளையின் தந்தையைச் சந்தித்து இக்கட்டான நிலையில் நிற்பதை—(காதலனுடன் வாழ்வதா, உடற்குக் அனுபவித்த கணவனுடன் வாழ்வதா என்ற பிரச்சினை அவளுக்கு) காட்டுவதுடன் முடிவடைகிறது. சமூகத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஒரு முடிவு; கணவனின் விவாகரத்தும், காதலன், அவள், பிள்ளை ஒன்றுசேர்வது. இத்தனை விடுத்து, திரைப்படப் பாணியில் தீர்க்கமற்ற பிரச்சினையை எழுப்புவதால், சமூகத்துக்கு என்ன பயன்?

எனவே, நாடகாசிரியர்கள் இன்னும் கூடுதலான சமூகப் பிரக்ஞை கொண்டவர்களாக, தெளிந்த ஞானமுடையவர்களாக இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. மேடையில் இந்த ஆண்டு விழா நாடகங்கள் ஜொலித்தன. நாம் முன்னேறுகிறோம். மகிழ்ச்சி. நாடகக் கருவிலும் கவனம் வேண்டாமா? அதிலும் முன்னேறுவோம். யார் சொன்னார் தமிழ் நாடகம் வளரவில்லை என்று? சிங்களத்தில் தழுவல் தான் இன்றும் தொடருகின்றன. நாம் மூல நாடகங்களை சமூகப் பணி நோக்குடன் எழுதித் தயாரித்தல் வேண்டும். வெற்றி நமக்கே. ★

தெய்வத்தின்

துரை — சுப்பிரமணியன்

அம்பலவாணக் குருக்களும் தெய்வானை அம்மாளுக்கும் திருமணமாகி எட்டுப் பத்து ஆண்டுகளாகப் பிள்ளைகள் எதுவும் உருப்படியாகப் பிறக்கவில்லை. சில மூன்று நான்கு மாதங்களில் கருவழிந்தும் சில பிறந்து இரண்டொரு மாதத்திலும் இறந்தன. இருந்தும், அம்பலவாணக் குருக்கள் மனம் தளரவில்லை. 'அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நெருமும்' என்ற உண்மையில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டு விடாப்பிடியாகப் பல கோயில்களுக்கும் நேர்த்திக்கடன் வைத்தார்.

குருக்கள் அவர்களின் சந்ததியிலோ, அல்லது தெய்வானை அம்மாளின் சந்ததியிலோ குழந்தைப் பாக்கியம் குறைவுதான். இந்தப் பயமும் குருக்கள் அவர்களின் மனத்திற்குள் இருந்து நெருடிக் கொண்டிருந்தது. இருந்தும் தெய்வானை அம்மாள் இறுதியில் கருவுற்றாள். இந்தத் தடவை அம்பலவாணக் குருக்கள் மிகவும் கவனமாக இருந்தார். தெய்வானை அம்மாளும் கருவுற்று, தேவையான உணவுகளை உண்டு செக்கச் செவே

குழந்தைகள்

லென்று பார்ப்பதற்குத் தக்காளிப் பழம் போல இருந்தாள்.

வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தை நல்ல பேறுகளோடு அழகாக இருக்க வேண்டுமென்று தெய்வானை அம்மாள் இரவு பகலாக மனத்திற்குள் பல தெய்வங்களை வேண்டிக் கொண்டாள். தான் பார்ப்பது, யோசிப்பது எல்லாம் அசிங்கமில்லாத, துப்புரவான வைகளாகவும், அழகானவைகளாகவும் சந்தோசம் தரக்கூடியதுமாக அமையவேண்டுமென்று மனத்திற்குள் எண்ணிக் கொண்டாள்.

வீட்டின் பின் புறத்திலுள்ள சாளரத்தைத் திறந்தால் அப்பால் தெரிவது சேரி. அங்கே வாழும் சக்கிலிப் பிள்ளைகளைக் கண்டால் தெய்வானை அம்மாளுக்குக் குட்டிக் கொண்டு வரும். அந்தச் சக்கிலிப்பிள்ளைகளின் தோற்றம், தவளை தப்பிய குளிப்பு அழுக்கேறிய உடைகள், குளிப்பு, முழுக்கு ஒழுங்கு இல்லாததால் அந்தக் குழந்தைகளின் தேகத்திலிருந்து வரும் ஒருவகை நாற்றம். இத்தனையையும் தெய்வானை அம்மாள் அடியோடு வெறுத்தாள். பின்புறத்துச் சாளரத்தை அவள் திறப்

பதே இல்லை. தனது பிள்ளையை யும் இந்தச் சக்கிலிப் பிள்ளைகளோடு கதைக்கவோ அல்லது அருகில்தானும் செல்லவோ விடக்கூடாதென்று மனத்திற்குள் திடமான முடிவும் எடுத்துக் கொண்டாள்.

2

அம்பலவாணக் குருக்களும் தெய்வானை அம்மாளும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபடியே ஒரு ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. தெய்வானை அம்மாளுக்கு மனதில் மிகவும் சந்தோசம். குருக்களுக்கும் அப்படித்தான்.

மகனுக்கு பிரணதார்த்திஹரன் என்று பெயர் வைத்தார் குருக்கள். தெய்வானை அம்மாள் மகளை 'ஹரன்' என்று ஆசையாக அழைத்தாள்.

குருகுலத்திற்கு மகளை அனுப்பி வேதம் படிப்பித்தார் குருக்கள். வேத முறைப்படி குடுமி வளர்த்து உரிய காலத்தில் பூனூலும் போடப்பட்டது. வேதம் படிக்கும் அதே வேளையில் மகன் மேற்படிப்புப் படித்து பெரியதோர் அரசாங்க உத்தியோகத்தாக வேண்டும் என்றும் அம்பலவாணக் குருக்களுக்கு மனத்திற்குள் ஆசையிருந்தது. எனவே, அதற்கான ஒழுங்குகள் பார்த்து ஊரில் உள்ள பெரிய பள்ளிக்கூடமொன்றில் மகனைச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

பிரணதார்த்திஹரனும் குருக்களின் எண்ணப்படியே நன்றாகப் படித்து வந்தான். தூயகணிதம், அட்சரகணிதம், பௌதிகம் ஆய பாடங்களில் மிகவும் கெட்டிக்காரனாக இருந்தான்.

தெய்வானை அம்மாள் மகனைப் பற்றியும் அவன் சேர்ந்து

திரியும் நண்பர்களைப் பற்றியும் மிகவும் கவனமாக இருந்தான். பெரும்பாலும் 'பிராமணப்' பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து திரிவதையும் நட்புக் கொள்வதையும் அவள் விரும்பினாள். சக்கிலிப் பிள்ளைகள் யாரேனும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் மகனது வகுப்பில் படித்தாலும் அவர்களோடு எந்தவிதத் தொடர்பும் வைத்திருக்க வேண்டாமென்பது தெய்வானை அம்மாளின் திட்டவாட்டமான, கண்டிப்பான உத்தரவு.

ஹரனின் வகுப்பில்தான் அரிச்சுனன் என்ற மாணவனும் படிக்கிறான். அவன் அந்த ஊராட்சி மன்றத்தில் வேலை செய்யும் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் கங்காணியான நட்சேத்திரத்தின் மகனாகும். கங்காணி நட்சேத்திரம் சிறிது வசதி படைத்தவன். ஆதலால் மகளை அந்தப் பெரிய பள்ளிக்கூடத்தில் விட்டுப் படிப்பிக்கும் தகுதி இருந்தது.

அரிச்சுனனும் மற்ற மாணவர்களைப் போலவே ஓரளவு சுத்தமாக ஒழுங்காக இருந்தான். அதுமட்டுமல்லாது கேத்திரகணிதத்தில் மிகவும் கெட்டிக்காரனாக இருந்தான். ஹரனிலும் பார்க்க மிகவும் கெட்டிக்காரன் என்ற சொல்லலாம். கேத்திரகணிதத்தில் எழும் சில பிரச்சினைகளை ஹரன் அரிச்சுனனிடம் கேட்டுத் தீர்த்துக் கொள்வான்.

ஒருநாள் அரிச்சுனனின் அப்பியாசப் புத்தகத்தை ஹரன் வீட்டிற்குக் கொண்டுவர ஏதோ எழுதவேண்டி இருந்ததால் அதை வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்றான். இரண்டு நாட்கள் சென்றும் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்காததினால் அரிச்சுனன்

ஹரனின் வீட்டிற்குச் சென்று அப்பியாசப் புத்தகத்தை கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

அரிச்சுனனை விபரம் கேட்டு அறிந்த தெய்வானை அம்மாள், அரிச்சுனன் நின்ற இடம் மட்டுமல்லாது வாசல் வரை மஞ்சள் தண்ணீர் தெளித்தாள். மனத்திற்குள் பெரியதொரு அருவருப்பாக இருந்தது அவளுக்கு. 'கண்ட நிண்ட சாதியனை எல்லாம் வீட்டுக்குக் கொண்டு வாறதோ?' என்றும் ஏசினாள்.

3

பிரணதார்த்தி ஹரனுக்கு படிப்பு முடிந்ததும் மட்டக்களப்பில் உதவி என்ஜினியராக வேலை கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு மகளை வேலைக்கு அனுப்புவது அம்பலவாணக் குருக்களுக்கு மனதில் என்னவோ போல் இருந்தது.

ஏன், தெய்வானை அம்மாளுக்கும் மனம் இருண்டுபோய் இருந்தது. மட்டக்களப்பில் மகளைப் பார்ப்போடு ஓட்டவைத்து விடுவார்கள் என்ற ஆதாரமற்ற பழைய கிழவிகளின் கதை தெய்வானை அம்மானை உலுக்கிக் கொண்டிருந்தது. இருந்தாலும், கூடிய சீக்கிரத்தில் பிரணதார்த்தி ஹரனுக்கு ஒரு நல்ல பிராமணக் குடும்பத்தில் முடிச்சுப் போட்டு விடுவதென்று நினைத்து மனதைத் தேற்றிக் கொண்டாள். அதுபோலவே இரண்டு வருடம் கழித்து மாதுளம்பழம் போல ஒரு பெண்ணுக்கும் ஹரனுக்கும் முடிச்சுப் போட்டே விட்டாள்.

ஹரன் தனது மனைவியையும் கூட்டிக்கொண்டு மட்டக்களப்பிற்குப் போய் தனிக் குடித்தனம் நடத்தினான். இரண்டு

வருடங்கள் குடும்பம் மிக அமைதியாக நடந்தது. அதன்பிறகு ஹரனுக்கும் மனைவிக்கும் சிலசில பிணக்குகள் வந்தன.

பிணக்குகள் குடுபிடிக்கும் போது, ஹரனின் மனைவி யாழ்ப்பாணம் போய்விடுவாள். ஒரு சில வாரங்களுக்கு ஹரன் தனியவே இருப்பான்.

பின்பு பெரியவர்களின் தலையீட்டால் குடும்பம் ஒற்றுமையாக இருக்கும். ஆனால், சுட்டமண்ணும் பச்சைமண்ணும்போல குடும்பம் இருந்தது.

இந்தக் குடும்பச் சண்டை ஹரனுக்கு மன நிம்மதியைக் குறைத்துக் கொண்டு வந்தது. அவன் மன நிம்மதிக்காக சிறிது சிறிதாக மதுவையும் பாவிக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

தனது மனத்திற்கு நிம்மதியைத் தேடுவதற்கே மது அருந்துவதாக அவன் தனது மனத்தில் நினைத்து மனத்தை சாந்தப்படுத்திக் கொள்வான். மது அருந்தும் பொழுது பூநூலைக் கழற்றி யாருக்கும் தெரியாமல் ஊளித்து விடுவான்.

4

குடும்பச் சண்டையின் நிமித்தம் ஹரனின் மனைவி யாழ்ப்பாணம் போயிருந்தாள். ஹரன் தன்னை துன்புறுத்துவதே காரணமென்று தனது வீட்டிற்குச் சொன்னான். ஆனால் குடும்பப் பிரச்சினைக்கு மூல காரணம் என்ன என்பதை இருவருமே வெளியில் யாருக்கும் சொல்லவில்லை.

ஒருநாள் ஹரன் கொழும்பிற்குப் போவதாக நான்கு நாட்கள் லீவு எடுத்தான். அதற்காக 'றெயில்வே வாறன்ட்' டையும் பெற்றிருந்தான்.

ஹரனின் வீடு நான்கு நாட்களாகப் பூட்டியிருந்தது.

மூன்றாம் நாளே ஹரனின் வீட்டைச் சுற்றியிருந்தவர்களுக்கு ஏதோ பொறுக்கமுடியாத தூர்நாற்றம் வீசியது; அயலில் உள்ளவர்கள் 'இதென்ன பிண நாற்றம்' போலல்லவா இருக்கின்றதென்று கதைத்துக் கொண்டார்கள்.

நான்காம் நாள் அந்த அயலில் உள்ளவர்களால் அந்த நாற்றத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த நாற்றம் எங்கிருந்து வருகின்றதென்று கண்டுபிடிப்பதில் ஈடுபட்டார்கள்.

அந்த நாற்றம் பிரணதார்த்த ஹரனின் வீட்டுப்பக்கமாகவே இருந்து வருகின்றதென்று எல்லோரும் முடிவெடுத்துக்கொண்டு ஹரனின் பூட்டியிருந்த அறையன்னலின் நீக்கலுக்கு இடையாக ஒவ்வொரு அறையாகப் பார்த்தார்கள்.

கடைசி அறையில் ஹரனின் பிரேதம் ஊதி, ஊனம் வழிந்து, புழுக்கள் நெளிந்த நிலையில் கிடந்தது.

உடனே பொலிசுக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டு பொலிசார் வந்து கதவைத் திறந்தார்கள்.

பொலிசார் அறைக்குள் புக முடியாதவாறு ஹரனின் பிரேதத்திலிருந்து நாற்றம் எடுத்தது. எனவே, பொலிசார் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் உதவியை நாடியே தமது 'போஸ் மோட்ட'த்தை செய்து முடித்தார்கள்.

அதன் பின்பு பிரணதார்த்தி ஹரனின் பிரேதத்தை தெய்வானை அம்மாளிடம் ஒப்படைத்

தார்கள். ஆனால் தெய்வானை அம்மாளாலோ அல்லது அம்பலவாணக் குருக்களாலோ அந்தப் பிரேதத்தை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

கடைசியில் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களிடம் தெய்வானை அம்மாள் தஞ்சம் புகுந்தாள். ஆனால், அவர்களும் அந்தப் பிணத்திற்குக் கிட்டப் போக முடியாதென்று ஆளுக்கு ஒவ்வொரு போத்தல் சாராயம் வேண்டுமென்றார்கள். வேறு வழியின்றி அவர்களுக்குச் சாராயம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டது.

சாராயத்தை நன்கு பருகிய பின்பே அந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் அதுவும் 'ஹரிஜனர்கள்' பிரணதார்த்தி ஹரனின் பிரேதத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு சுடுகாட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

ஹரனின் பிரேதத்தை அந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் காவிக்கொண்டு சுடுகாட்டிற்குப் போகும் பொழுது,

'இதுதான் அந்தப் பிராணப் பொடியன், பொஞ்சாதி யோடை கோவிச்சக் கொண்டு நஞ்சு குடிச்சச் செய்தது..... மற்ற வேழையில் என்றால் எத்தனை கிருத்தியங்கள்..... உந்தச் சக்கிலியரைப் பிரேதத்திற்குக் கிட்டப் போக விடுவாங்களா...' என்று ஒரு கிழவி கதைத்தது தெய்வானை அம்மாளின் காதில் தெளிவாக விழுந்தது.

தெய்வானை அம்மாளுக்கு, தான் முன்பு ஒருநாள், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் கங்காணி நட்சத்திரத்தின் மகன் அரிச்சுனன், ஹரனிடம் அப்பியாசப் புத்தகம் வாங்க வந்த பொழுது, அவனிடம் ஊர், பெயர் அறிந்து, அவன் நின்ற

நடந்த இடமெல்லாம் படலை வரை மஞ்சள் தண்ணி தெளித்து ஆசும் போக்கியது ரூபகத்துக்கு வரவே, இன்று, அதே ஹரனின் பிரேதத்தை நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களாகிய ஹரிஜனர்களிடம் (தெய்வத்தின் குழந்தைகள்) அழுது அந்தப் பிணத்தைக் காவிக் கொண்டு போகும்படி மன்றாடிக் கேட்க வேண்டி இருக்கின்றதே என்ற நினைத்து 'ஓ'வென்று கதறி அழுதாள். 'பிராமணத்துவம்' ஆசுசப்பட்டு விட்டது என்ற கவலையும் அவளுக்கு.

பிரணதார்த்தி ஹரனின் பிரேதத்தை நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களாகிய சிலுவைவராசா, அந்தோனி, கோவிந்தன் இன்னும் நாலைந்து பேர் சுமந்து கொண்டு சென்றார்கள்.

மதுபோதையில் பிணநாற்றம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

அம்பலவாணக் குருக்கள்கண்களில் நீர்வழிந்தோட பிணத்திற்குப் பின்னால் வெகுதூரத்தில் தலை குனிந்தபடியே நடந்து கொண்டிருந்தார்.

பிரணதார்த்தி ஹரனுக்கும் அவனது மனைவிக்கும் உள்ள குடும்பத்தகராறின் மூலகாரணத்தை, ஹரனின் பங்களா விற்கு முன்வீட்டில் இருக்கும் ரகுநாதனைத் தவிர வேறொருவருக்கும் இதுவரை தெரியாது. இத்தகராறில் முக்கியபங்குண்டு.

ரகுநாதனும் தெய்வத்தின் குழந்தைகளில் (ஹரிஜனன்) ஒருவன்தான் என்ற உண்மையை தெய்வானை அம்மாள் அறிந்து விட்டால் நாக்கைப் பிடுங்கிச் செய்துவிடுவாளோ? இல்லை அம்பலவாணக் குருக்கள்தான் என்ன செய்து விடுவார்? பூநூலைப் பிடுங்கி எறிந்துவிடுவாரோ?

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபாலினீக் சீவா

கலை

இலக்கிய

மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை ஆய் படியே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் தீர்க்கமான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்:

தேடிவந்த 'பரிசு'

★

'ஈரா'

1931-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 11-ஆம் தேதி, அன்று எனது 13-வது பிறந்த நாள். என் தந்தை பிறந்த நாளான ஒரு நாடக டிக்கெட்டைப் பரிசளித்தார். அன்று மாஸே நான் தியேட்டருக்குச் சென்று விட்டேன். அதுதான் நான் முதன் முதலாகத் தனியாக நாடகம் பார்க்கச் சென்றது. எனக்கு தனியாகச் சென்றது மிகவும் பிடித்திருந்தது.

என் இடத்திற்குச் சென்று அமர்ந்தேன். அன்று நடந்தது என்ன நாடகம் என்று எனக்கு நினைவு இல்லை. இடைவேளை எப்போது வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தேன்; என்னிடம் ஒரு புத்தகம் இருந்தது. நாடகத்தைவிட அப்புத்தகமே எனக்கு கமையாகப் பட்டது. என் நினைவுவல்லாம் அதன் மீதுதான்.

அன்று காலையில் தான் அப்புத்தகமும் எனக்குப் பரிசாகக் கிடைத்தது. வரும்பொழுது டிராம் வண்டியில் அதனைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. எனவே படிக்கத் தொடங்கி விட்டேன். எனக்கோ மேற்கொண்டு படிக்க ஆசை. ஆனால் தியேட்டரில் விளக்கை அணைத்து விட்டார்கள். மறுபடியும் விளக்குகள் போடப்பட்டன. இடைவேளை வந்தது. புத்தகத்தைப் படிக்கத் தொடங்கி விட்டேன். எனக்கு அருகில் உயரமாக, பெரிய மீசை

யுடன் ஒருவர் உட்கார்ந்திருந்தார்.

அவர் எனது புத்தகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை; புத்தகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டு படிக்கத் தொடங்கினேன். ஆனால் அந்த மனிதர் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்; பின்னர் கேட்டார்;

'நீ என்னமா படிக்கிறாய்?'

'கோர்க்கி எழுதிய 'குழந்தை பருவம்' என்றேன் நான்.

'உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா? புத்தகம் சுவையாக இருக்கிறதா' என்றார் அவர்.

'தயவு செய்து தொந்தரவு செய்யாதீர்கள். விரைவில் விளக்கை அணைத்து விடுவார்கள்' என்றேன் நான் சற்று கோபத்துடன்.

அம்மனிதர் அமைதியாகி விட்டார்.

மறுபடியும் விளக்கு அணைக்கப்பட்டது.

அப்புத்தகம் மிகவும் சுவையாக இருக்கிறதா? மறுபடியும் கேட்டார் அம்மனிதர்.

'ஆம்' என்று நான் கூறினேன். அடுத்த இடைவேளையின் போது சிறுவன் அல்யோஷாவை தாத்தா எப்படி அடித்தார் என்று நான் துடித்துக் கொண்டு இருந்தேன். என் கண்களில் நீர்துதுப்பி கண்ணங்களில் வழியத் தொடங்கின. அந்த மனிதர்

என்னிடமிருந்து புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டார். என்னை தன்னோடு அனைத்துக் கொண்டு கூறினார்.

'அழாதேம்மா, அழாதே. நீ நினைப்பதைவிட எல்லாம் நல்ல படியாகத்தான் நடந்துள்ளது. அல்யோஷா பெரியவனாகி விட்டான்; எழுத்தாளனாகி விட்டான். அவன் மிகவும் பிரபலமானவன் என்று கூடச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்'

நாடகம் முடிந்ததும் அம்மனிதர் என்னை வீடுவரை கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டுப் போனார். போகும்போது என்னைப் பற்றியெல்லாம் அவரிடம் கூறினேன். எனக்கு அன்று பிறந்தநாள் என்றும் கூறினேன். இன்னும் எந்தப் புத்தகங்களைப் படிக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார்.

'ஆனால் தியேட்டரில் அல்ல' என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தார் அவர்.

வீடு வந்ததும் நாங்கள் பிரிந்து விட்டோம். அந்த மனிதர் யாரோ எனக்குத்தெரியாது.

ஓராண்டு கழிந்தது. மறுபடியும் எனது பிறந்தநாள் வந்தது. எனக்கு ஒரு பார்சல் வந்தது. எனது குடும்பப் பெயர் இன்றி 'அன்புக்குரிய ஈரா' என்றும் அப்பார்சலில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதில் 'கதைகள்' 'கோடைக்காலம்' என்ற இரு புத்தகங்கள் இருந்தன. 'கோடைக்காலம்' என்ற புத்தகத்தில் 'ஈராவின் பிறந்த நாளாக... ஏற்கெனவே நீ படித்த புத்தகங்களைக் காட்டிலும் இவை சிரிப்புடடக் கூடியவை. இவற்றைப் படிக்கும்போது நீ அழ மாட்டாய்' என்று எழுதியிருந்தது. அதன் கீழ் மாக்கிம் கோர்க்கி என்று கையெழுத்துப் போடப்பட்டிருந்தது. ★

பொய்யாகக் கதையின் பொறிகள்.....

அவித்த நெல்வின் உள்ளி டான அரிசி சிவப்பு முகத்தைக் காட்டி யன்னல் வைத்து மின்விச் சிரிக்கப் பாயிற் காய்ந்த பசுமைச் செல்வம்— யாரோ வளர்க்க எங்கோ காயும். குழந்தை முகத்தில் மிளகாய்த் தூளைப் பூசப் பூசப் பிறந்தவுணர்வின் அக்கிளிப் பற்கள் ஆழக் கடிக்க எங்கோ போகும் உழைப்பை மீட்க உருக்குப் பெலத்தில் உழைப்புப் பயிற்சி— தவிர்க்க முடியாச் சத்திய வேள்வி— செய்வோர் கரத்திற் செந்நெல் சிரிக்கும். ஆழ்ந்து கிடக்கும் அமுக்கம் நொருக்கும் புயலின் பொறிகள் புனியின் நியதி.

சபா: ஜெயராசா

எதிரொலி

அந்த பொத்தலான குடிசையில் இருந்து வானொலிப்பெட்டி அலறுகிறது; நான் ஆணையிட்டால் அது நடந்துவிட்டான் இந்த ஏழைகள் வாழ்வில் குறையேது.....

சுவனையூர் கருந்தன்

கோட்வெல்லின் இலக்கியப் பார்வை

க. குணேந்திரதாசன்

அழகியல் சம்பந்தமான அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு மாக்கிய தீர்வை அளிக்க எத்தனித்தவர்களில் கிறிஸ்தோப்பர் கோட்வெல் முன்னோடியாவார். அவர் கலாசாரத்தின் பரந்த துறைகளில் மாக்கிய ரீதியான ஆய்வுகளை நடாத்தினார். முழுமையான சமுதாய — மாக்கிய கலையிலக்கியப் பார்வையை கருத்தில் கொண்ட முதல் விமர்சகர் இவர் என்றால் மிகையாகாது. மனித வாழ்வில் கலை இலக்கியத்தின் பணியினைக் கண்டுபிடித்தார்.

இவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தைத் தவிர பரவலாக அறிமுகமானவரல்ல என்று துணிந்து கூறலாம். கிறிஸ்தோப்பர் கோட்வெல்லைப் பற்றி அறிவதென்பது சமுதாயத்தில் கலை இலக்கியத்தின் பணியினை அறிவதாகும்.

மாக்கிய அழகியலில் அவரின் பங்களிப்பை நாம் பார்ப்பதற்கு முன்பு, மாக்கிய அழகியல் என்றால் என்ன? என்ற கேள்வி நம் முன் எழுகின்றது.

மாக்கம் எங்கெல்கம் அழகியலைப் பற்றி நேரடியாக ஒன்றும் கூறவில்லையெனும் கூட அவர்களின் உலகப் பார்வையும், பிரச்சினை அணுகும் வழிமுறைகளும் எமக்கு

அழகியல் பிரச்சினைகளை (வெறும் அழகானவை என்ற ரீதியில் அல்லாமல் கலை இலக்கியத்தின் பரந்த கோட்பாடுகள் என்ற ரீதியில்) அணுகுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றன. அதாவது இயக்க இயல் பொருள் முதல் வாதத்துவம்தான் அழகியலை ஆராய்வதற்கு அடிப்படையாக மேற்கொள்ளப் படவேண்டும்.

அழகியலின் பொதுப் பிரச்சினைகளும் ஒரு அணுகுமுறையை மேற்கொள்ளும் பொழுது, மாக்கின் கலை சம்பந்தப்பட்ட பல அறிக்கைகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் முதன்மையானது கலை இலக்கியம் என்பது சமுதாய உணர்வின் ஒரு வடிவமே என்பதாகும். இது கலை இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பார்வையை எமக்களிக்கின்றது.

மனிதர்கள் சமுதாய உற்பத்தியில் ஈடுபடும் பொழுது மிகவும் அத்தியாவசியமான அவர்களின் விருப்பு வெறுப்பில் தங்கியிராத, உற்பத்தி உறவுமுறைகள் ஏற்படுகின்றன. இவ் உறவுமுறைகள் உற்பத்திச் சக்திகளில் வளர்ச்சிக் கேற்ப ஏற்படுகின்றன. இச் சமுதாய உறவு முறைகளின் ஓட்டுமொத்தம்தான் சமுதாயத்தின் பொருளாதார அடித்தள அமைப்பாக விளங்குகின்றது. இவ்வடித்தளத்தின் மேல்

தான் சட்ட, அரசியல் மேல்கட்டமைப்புகள் எழுகின்றது. அவைகளுக்கேற்ப குறிப்பிட்ட சமூக உணர்வு வடிவங்கள் உருவாகின்றன. உற்பத்தி வடிவம் தான் சமூக அரசியல் அறிவியல் வாழ்வை உருவாக்குகின்றன. ஆகவே மனித உணர்வு அடித்தளத்தை தீர்மானிப்பதற்கு மாறாக அடித்தள அமைப்பே மனித உணர்வைத் தீர்மானிக்கின்றது என்ற உண்மையை மாக்ஸ் மிக விரிவாக 'அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்தில் பங்களிப்புக்கு முன்னுரை' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதன் தொடர்பாக மனித வாழ்வில் உற்பத்தி, உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கூடாக அதிகரிக்கின்றது. உற்பத்திதான் மனித வாழ்வின் அடி ஆதாரம். உற்பத்தியின்றால் மனித வாழ்க்கை இயலாது. மனித வாழ்க்கை என்பது மேலும் மேலும் உற்பத்தி அதிகரிப்பதன் மூலம் சலபமாகி, சுதந்திரமடைவதே நோக்கமாகும்.

உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கேற்ப உற்பத்தி உறவு முறைகள் வளர்ச்சியடையாமல் தடை செய்யும் பட்சத்தில் புதிய வளர்ச்சியுற்ற உற்பத்திச் சக்திகள் பழைய உற்பத்தி உறவு முறையைத் தகர்த்தெறிந்து புதிய உற்பத்தி உறவுமுறைகளை வளர்ச்சிக்கேற்ப உருவாக்கின்றன. இதனடிப்படையில் புதிய சமுதாய அமைப்பு தோன்றுகிறது. மனித சமுதாயம் தொடர்ச்சியாக முன்னேறுகின்றது. இப்படியாக மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் புராதன பொதுவுடமை, அடிமைமுறை, நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ, கம்யூனிச சமுதாய அமைப்புகள் தோன்றின.

இச்சமுதாய வளர்ச்சி பி போக்கு, இயற்கை விதிகளைப் பற்றி எவ்விதமான அறிவும் இன்றி இயற்கைக்குப் பயந்து சுதந்திரமற்றவனாகிய நிலையில் இருந்து புரண சுதந்திரத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்கின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட முடிவிலிருந்து நாம் ஓர் முக்கியமான முடிவுக்கு வரமுடியும். கலையிலக்கியம் சமுதாய உணர்வின் ஓர் வடிவமாகையாலும், அது சமுதாய பொருளாதார அடித்தளத்தினால் தீர்மானிக்கப் படுவதினாலும், ஏன் பல்வேறு கலை இலக்கியங்களும், வடிவங்களும் பல்வேறு சமுதாய அமைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் தோற்றின என்பதை நாம் அறியலாம்.

ஈழத்து விமர்சகர்களில் சிலர் இத்தோடு நின்றுவிடுவதை நாம் பார்க்கலாம்.

சமூக 'பொருளாதார அடித்தளம் முதன்மையானது தீர்க்கமானது ஆனால் சமூக உணர்வு வடிவங்கள் செயலற்றனவையாக கருத முடியாது. மாற்றாக அவை சமுதாயத்தில் பலத்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை இரண்டும் ஓர் இயக்க இயல் ஒற்றுமை நிலையில் உள்ளன.

இதன்பின் நாம் ஏன் பொதுவாக கலை இலக்கியம் சமுதாயத்தில் உள்ளது? அவைகளின் பணி என்ன? என்ற கேள்விகளுக்கு கோட்வெல் எப்படி தீர்வுகண்டுள்ளார் என்பதைப் பார்ப்போம். அவர் இலக்கியத்தை மனித வாழ்வின் முழுமையிலும் ஆராய்ந்தார். அவர் ஒரு மாக்கிய விமர்சகர் என்ற ரீதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்புகளை விமர்சிப்பதோடு நின்று விடவில்லை. அவர் இலக்கியத்தை

சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடு அல்லது பிரதிபலிப்பாக மட்டுமல்லாமல், சமுதாயத்தில் இலக்கியத்தை ஆராய்ந்தார். கலை தனி மனிதர்களுக்கூடாக செயல்பட்ட பொழுதினும் முழு சமுதாய நோக்கை கருத்தில் கொண்டால் தான் இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பணி தெளிவாகும் என கோட்வெல் கண்டறிந்தார்.

சமுதாயக் கடமை என்பது தனிமனிதர்களின் மேல் ஏற்படுகின்ற தாக்கத்தினை ஒட்டுமொத்தத்திலிருந்து வேறுபட்டது. அதாவது முழுசமுதாயத்திற்கோ அல்லது குறிப்பிட்ட வர்க்கத்திற்கோ அதன் கடமைகளிலிருந்து வேறுபட்டது. இலக்கியம் சமுதாயத்தினுடையதோ, வர்க்கத்தினுடையதோ நோக்கை அறிந்து அதற்காக செயல்படுவதன் மூலம் தனிநபருக்கு மேல் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்திற்கூடாக அந் நோக்கத்தை அடையச் செய்கின்றது. இப்படித்தான் கலை இலக்கியம் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்கோ கடமை புரிகின்றது.

கலை இலக்கியத்தில் சமுதாயப் பணி என்ன என்ற முடிவுக்கு வருமுன் கலை இலக்கியம் என்பது மாறாத நிலையான படைப்புக்கள் அல்ல வளர்ச்சியுற்று வரும் ஒரு நிகழ்வுப் போக்காக கோட்வெல் கருதினார். சமுதாய அடித்தளம் முதன்மையானதாக இருந்து கலை இலக்கியத்தை தீர்மானித்த பொழுதினும் அவை சமுதாயத்தை திருப்பித் தாக்குகின்றது என்ற உண்மையைக் கண்டறிந்தார்.

அவர் இலக்கியத்தை வாழ்க்கையோடு தொடர்பாகவும், சமுதாயத்தோடு தொடர்பாகவும் ஆராய்ந்ததன்மூலம் இலக்கியமும் மற்ற சமுதாய தோற்றங்களைப்போல சமுதாயத்திற்கு ஏதோ செய்கின்றது. மனித வாழ்வில் அதற்கொரு கடமையுண்டு என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

யத்திற்கு ஏதோ செய்கின்றது. மனித வாழ்வில் அதற்கொரு கடமையுண்டு என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

கலை இலக்கியம் சமுதாயத்திற்கு ஏதோ செய்கிறது என்ற முடிவுக்கு பலர் வந்தார்கள். ஆனால் கோட்வெல் அவை சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்கின்றது என்பதை கண்டறிந்ததன் மூலம் கலை இலக்கியத்தில் சமுதாயக் கடமை என்ற பிரச்சினைக்கு விரிவான தீர்வுகண்டார். அதாவது இலக்கியம் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற தனி நபர்களுக்கு மாத்திரமல்ல முழுச் சமுதாயத்திற்கும் எப்படிப் பணிபுரிகின்றது என்ற நோக்கை விவரித்தார். அவரது ஆராய்ச்சி கலை இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பணியின் நோக்கம் என்ன என்பதாகும்.

மனிதனின் சுதந்திரத்தை மேம்படுத்துவதுதான் இலக்கியத்தின் கடமை என்பது கோட்வெலின் கோட்பாடு. அதாவது சரியாக செயல்படும் இலக்கியங்கள் மனித சுதந்திரத்தையும், சமுதாய சுதந்திரத்தையும் மேம்படுத்துகின்றன, அதே வேளையில் ஓர் இலக்கியம் அவைகளை மேம்படுத்தாமல், அல்லது குறைத்தால் அது சரியாகச் செயல்படாத அல்லது கெட்ட இலக்கியங்கள் எனலாம்.

இப்பணியைத் தெளிவாக உணராத மாக்கிய விமர்சகர்கள் தமது படைப்புக்களில் முரண்பாட்டை வளர்த்துக் கொள்வர். கோட்வெலின் சமுதாயக் கடமை என்பது, சமுதாயத்தை முழுமையாகப் பார்க்கவும், இலக்கியத்தை முழுமையாக நோக்கவும், சமுதாயம் தொடர்பாக இலக்கியத்தைப் ஏதுவாக உள்ளது மாக்கியவாதி

களான நாங்கள் சமுதாயவளர்ச்சியில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். சமுதாய வளர்ச்சி சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றது. இதனூடாக தனிமனித சுதந்திரம் பாதுகாக்கப் படுகின்றது. ஆகவேதான் தனிமனித சுதந்திரத்தை சமுதாய வளர்ச்சித் தேவைகளுக்கு மேல் பார்ப்பவர்களை நாம் நிராகரிக்கின்றோம். தனிமனித சுதந்திரம் சமுதாய சுதந்திரத்திற்கு கூடாக, சமுதாய செயல்பாடுகளினால்தான் தோற்றுவிக்கப் படுகின்றது. அப்படியான சமுதாயத்தில்தான் தனிமனிதன் தனது முழுமையான ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

சமுதாய வளர்ச்சி என்பது தான்தோன்றித் தனமாக வளர்கின்றதா? அல்லது குறிப்பிட்ட பொதுவிதிகளின் செயல்பாடுகளினால் அவசியமாக நிகழ்கின்றதா? என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்: உலகில் எந்த நிகழ்ச்சியும் காரணங்கள் இல்லாமல் தோன்றுவதில்லை. இந் நிகழ்ச்சிகள் சில விதிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் இவ்விதிகள் இயங்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவையே சருகின்றது. இவ்விதிகளை நாம் கண்டறியமுன் அப்படி இல்லாவிட்டால், அதாவது இவைகளைச் செய்தால் இவை அவசியம் தோற்றும் என்ற உண்மை இல்லாவிட்டால் நாம் ஒரு கோட்பாடு தேநீர் உருவாக்க முடியாது. நாம் ஒரு செயல்பாட்டைச் செய்யும் பொழுது ஒரு தரம் தேநீராகவும், மறு தரம் நஞ்சாகவும் வரக்கூடும். ஆகவே மனிதன் ஒன்றையும் செய்ய இயலாதவனாகி 'எல்லாம் வல்ல சக்தியை' நம்பியிருக்க வேண்டியவனாகிவிடுவான். உண்மை அப்படியல்ல.

சமுதாய வளர்ச்சி என்பது பொதுவான விதிகளுக்கூடாக வளர்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இலக்கியத்தின் பணியை அறிய வேண்டுமோ கில் எதையும்விட அந்த சமுதாய வளர்ச்சியை சரியாகக் கருத்தில் கொள்வதன் மூலம் தான் சரியான தீர்வுக்கு நாம் வருமுடியும். ஆகவே இயக்க இயல் பொருள் முதல்வாதம்—மாக்கியம் சமுதாய வளர்ச்சியை அணுகும் சமுதாய விஞ்ஞானமாக இருப்பதினால் அதனூடாகவே அவைகளின் பணியை அறியமுடியும்.

மாக்கியமோ அல்லது அது அல்லாத விமர்சனமோ கலைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். மாக்கிய விமர்சனம் இலக்கியத்தை இலக்கியமாக பார்ப்பதன் மூலமே சிறப்பானதாகும். சமுதாய இயலாக கொள்ளலாகாது. இலக்கியம் இலக்கியமாக இருந்த போதிலும் தனது பணியை ஆற்றுகின்றது அல்ல. அல்லது சமுதாய இயலாக இருப்பதனால் தான் அப்பணியை ஆற்றுகின்றது அல்ல, அது இலக்கியமாக இருப்பதானால் தனது சமுதாயக் கடமையை அது ஆற்றுகின்றது என கோட்வெல் நம்பினார் சுதந்திரம் என்ற சொல் பரமமும் பலவிதமாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே கோட்வெல் நம்புகின்ற சுதந்திரம் என்ன நோக்கம், குறிக்கோள் என்ன என்பதை புரிந்தால்தான் நாம் அவரின் கலை இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பணி என்ற கோட்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

(தொடரும்)

சோவியத் திரைப்படங்களும்

போக்குகளும்

வி. ஷலுஜெஸ்ஸிக்

சோவியத் நாட்டில் ஆண்டு தோறும் 130 கதைப் படங்களும், டெலிவிஷனுக்காக 70 படங்களும் தயாரிக்கப் படுகின்றன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்திய ஆரம்ப ஆண்டுகளில், சோவியத் நாட்டில் வருடத்திற்கு 8 அல்லது 10 படங்களே தயாரிக்கப்பட்டன; டெலிவிஷன் படம் ஒன்றுகூட தயாரிக்கப்படவில்லை; இதிலிருந்து சோவியத் திரைப்படத் துறையின் இன்றைய வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். சோவியத் படங்களின் எண்ணிக்கை பெருகும் வேளையிலேயே, புதிய ஸ்ரூடியோக்கள் வேகமாகக் கட்டப்படுகின்றன; தேர்ச்சி மிகு நடிக நடிக்கையும், தொழில் நுட்ப ஊழியர்களும் உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

இவையெல்லாம் நல்ல அம்சங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் வேறுவிதமான பிரச்சினைகளும் உள்ளது. அதாவது, படங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் அவற்றின் தரத்திற்கும் இடையே ஓரளவு வித்தியாசம் உள்ளது.

1919 ஆகஸ்டு 27 என்பது, சோவியத் திரைப்பட வரலாற்றில் மிக முக்கியமான நாளாகும். அன்று சோவியத் ஆட்சியின் தலைவரான லெனின், பாதுகாப்புச் சபைக் கூட்டம் ஒன்றில் பேசுகையில், பெட்ரோகிராடிஷுள்ள கலாசாரக் கருவூலங்களை ஒரு பத்திரமான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வது பற்றி எடுத்துரைத்தார். புகைப்படத் தொழில், திரைப்படத் தொழில் அவற்றின் வணிகம் ஆகியவற்றைச் சோவியத் அரசின் கல்வித் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருதல் பற்றிய ஆணையிலும் லெனின் கையெழுத்திட்டார்.

இவ்வாறாக, 1919-ஆம் ஆண்டிலேயே சோவியத் நாட்டின் திரைப்படத் தொழில் தேசியமயம் ஆக்கப்பட்டது.

சோவியத் ஸ்ரூடியோக்கள் தலைசிறந்த படங்களை நிரம்பத் தயாரித்துள்ளன என்பது உண்மையே. அதே வேளையில், சுவையற்ற, மேம்போக்கான பல படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன என்று விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சோவியத் ரசிகர்களின் தரம் உயர்ந்து வருகிறது; எனவே, திரைப்படங்களின் குறைபாடுகளை அவர்களும்

அண்மை ஆண்டுகளில் சோவியத் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துள்ளது. அவர்களது கல்வித்தரமும் மேன்மேலும் வளர்ந்து வருகிறது. ஒய்வெடுப்பதற்கும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொள்வதற்கும் சோவியத் மக்களுக்கு இப்போது அதிக நேரம் இருக்கிறது. எனவே, சிறந்த கலைப்படைப்புகள் வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

இன்றைய சோவியத் திரைப்படத்துறை, சுவைமிக்கதாகவும் வளர்ச்சி வேகம் கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. சீரமைப்புப் பணிகள் செவ்வனே நடைபெறுகின்றன; படப்பிடிப்புத் திட்டங்கள் சரிபார்க்கப் படுகின்றன; எதிர் காலத் தயாரிப்புகள் பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன; அவசரமான கலை மற்றும் தயாரிப்புப் பிரச்சினைகள் கவனிக்கப்படுகின்றன; படப்பிடிப்பு நிலையங்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்குகின்றன; இவற்றின் விளைவாக, வாரத்திற்கு மூன்று அல்லது ஐந்து புதிய படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன.

சோவியத் திரைப்படத்துறையின் தனித் தன்மைகள் யாவை? அதற்கே உரித்தான கலைப்போக்குகள் யாவை?

இன்றைய கருப்பொருள்களில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. சூடான பிரச்சினைகள் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றன; அலசி ஆராயப்படுகின்றன. ஆனால், சோவியத் படத் தயாரிப்பாளர்கள் ஜீவாதாரமான பிரச்சினைகளையே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்; அவற்றுக்கு

ஆழமான, முழுமையான கலை வடிவம் கொடுக்கின்றனர்.

நம் காலத்தில் உணர்வையும், சோவியத் மக்களின் வாழ்வையும் உணர்ச்சிகளையும் பிரதிபலிக்கும் வலுவான, தெளிவான பாத்திரங்களைச் சித்திரிக்க அவர்கள் முயலுகின்றனர்.

'நீயை வசமாக்குதல்' திரைக்கதை, டைரக்ஷன்; டேனியல் கரபுரோவித்ஸ் என்ற படம், அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இது சோவியத் ரசிகர்கள் மற்றும் விமர்சகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது.

இப்படத்தின் கதாநாயகன் ஒரு தலைசிறந்த விஞ்ஞானி; சோவியத் ராக்கெட்டுகளையும் முதலாவது விண்வெளி அமைப்புக்களையும் உருவாக்கியவர் அவர். மனிதனின் வீரத்தையும் தன்னலமின்மையையும் புகழ்ந்து பாடும் காவியமாக இப்படம் விளங்குகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போர் பற்றிய படங்களைச் சோவியத் ரசிகர்கள் விரும்புகின்றனர். போரின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் படங்கள், ஆன்டொன்ஸ்கு 10 அல்லது 15 வீதம் வெளிவருகின்றன.

பூரி ஓசரோல் டைரக்டர் செய்த 'லிபரேஷன்' என்னும் படம் உலகெங்கும் பாராட்டுக்களைக் குவித்துள்ளது.

பாசிசத்தின் மீது வெற்றி கொண்ட 30-ம் ஆண்டு விழா. 1975-இல் நடைபெறவிருக்கிறது. எனவே சோவியத் ஸ்ரூடியோக்கள் யுத்த சம்பந்தமான புதிய படங்களைத் தயாரிப்பதில் முனைந்துள்ளன. 'லிபரேஷன்' போன்ற படங்களின் சாதனைகளை மிஞ்ச வேண்டும் என்ற

நோக்குடன் அவை பணியாற்றுகின்றன.

விஞ்ஞானக் கற்பனைப் படங்களும் சோவியத் நாட்டில் மிகுதியாக வெளியிடப்படுகின்றன.

சோவியத் நாட்டில் பல தேசிய இனங்கள் உள்ளன; அவற்றின் பண்புகளைச் சோவியத் படங்கள் சித்திரிக்கின்றன. சோவியத் யூனியனில் 15 குடியரசுகள் உள்ளன; அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் சொந்த ஸ்ரூடியோக்களும் திரைப்பட ஊழியர்களும் உள்ளன; அவர்கள் தமது தாய்மொழியில் டாக்குமெண்டரிப் படங்களையும் கதைப்படங்களையும் தயாரிக்கின்றனர்; எனவே, சோவியத் படங்களில் பல்வேறு தேசிய பாணிகளும், அணுகல் முறைகளும், கலாசார மரபுகளும் பிரதிபலிக்கின்றன.

கடந்த 12 ஆண்டுகளில் சோவியத் தேசியக் குடியரசுகளின் படங்கள், கலையம்சத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் வேகமாக வளர்ந்துள்ளன. ஆரம்பகால சோவியத் படங்கள் பெரும்பாலும் மாஸ்கோவிலும் லெனின் கிராடினும் தயாரிக்கப்

பட்டன; இப்போது பாதிக்கு மேற்பட்ட படங்கள், தேசியக் குடியரசுகளில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்த பிரபல பிரெஞ்சு ஆசிரியர் ரோமன் ரோலந்து இவ்வாறு எழுதினார்; 'ஆரம்பத்திலேயே தலைநெறந்த கலைக் கருவூலங்களை உருவாக்கியுள்ள சோவியத் தயாரிப்பாளர்கள், புதிய சோவியத் உலகின் பகுதியாக விளங்குகின்றனர். ஹோமரின் 'ஆடிசி' யோ, அல்லது கிரேக்க சோக நாடகமோ பண்டைய உலகின் பகுதியாக விளங்குவது போல, சோவியத் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களின் படைப்புக்கள், புதிய உலகின் பகுதியாக மினிர் கின்றன'

சோவியத் நாட்டில் வரலாற்றுப் படங்களும், வாழ்க்கைச் சரிதப் படங்களும், வீரசாகசப் படங்களும், பேரினக்கியம் மற்றும் நவீன இலக்கியத்தைத் தழுவிப் படங்களும், கலையழகுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டு சந்தா	10-00
கணிப்பிரதி	-75
தேசிய மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

சந்தர்ப்பங்கள்

சொந்தக் காரர்தான் உதவி என்றன — எனக்கு சொந்தக் காரருள்ளும் விரோதிகளுண்டு! நானறியா எத்தனையோ தோழர்கள் — எனக்கு நண்பரிலும் பார்க்க உதவியுள்ளனர்!

இருப்பவர் கொடுத்தால் ஏழைகள் ஒழிவர் என்று நினைத்தேன்! இருப்பவர் சுரண்டும் கொடுமைகள் தெரிந்ததும்..... சுரண்டலை ஒழித்தால் ஏழைகள் ஒழிவர் என்பதைத் தெரிந்தேன்!

தன்மானத் தமிழர் — தொழில் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சிங்கள மக்கள்தான் காரணம் என்றார்..... சரியென நினைத்தேன்! வீரத்தியுற்று சிங்கள இளைஞர் வேலைகேட்டுக் கிளர்ச்சி செய்கையில்..... விசயத்தைப் புரிந்தேன்!

ஊழலைக் கண்டித்து மேடைகளில் முழங்கினர்..... ஒழிந்து விடுமென்று நினைத்தேன்! கண்டித்தவரே கைவஞ்ச வழக்கில் கைதானபோது..... ஊழலுக்குத் தனியுடமையே காரணமென்று ஊகித்துக் கொண்டேன்!

ஏழ்மை வாட்டாமலிருக்க இறைவனை வணங்கு என்போரையே ஏழ்மை வாட்டும் போது..... ஏழ்மையின் அழிவு இறைவனிடம் இல்லை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டேன்!

யாராண்டால் எனக்கென்ன என்றிருந்தேன்! வீட்டை நிரப்ப முதலாளிகள் ஓரணியில் ஒன்று சேர்கையில்..... நாட்டை வளமாக்கும் தொழிலாள ரணியில் நான் இணைந்து கொண்டேன்!

மனிதனாக்கின

'ஆகசி'

சாந்தன்

உண்மைகள்

‘இங்கிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போற முதல் பஸ் எத்தனை மணிக்கு, காலமையில?’ சைக்கிளைக் கையிற் பிடித்தபடி. தகரக் கூரையின் கீழ்க் குவிந்து உள்ளே எதையோ எழுதிக்கொண்டிருந்த ஆளிடமிருந்து கேட்டான். சிவம். அந்த ஆள் ‘ரைம் கீப்ப’ ரோ, யாரோ; இவனை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு வேலையில் மீண்டும் மும்முரமாய் ஈடுபட்டது போலக் குவிந்து எழுதலானான். அந்த ‘ஷெட்’-க்குள்-அது வெறும் ‘ஷெட்’ மட்டுமில்லை, திருகோணமலை பஸ் நிலையக் காரியாலயம், ‘ரைம் கீப்பர்’ அலுவலகம், ‘புக்கிங்’ கந்தோர், எல்லாம் அதுதான்-வேறு யாருமில்லை. எட்டடிக்கு எட்டடி சதுரமான அந்தத் தகரக் கொட்டகையின் கூரை விளிம்பு நிழலில் மட்டும் ஐந்தாறு பேர் ஒண்டிக் கொண்டு, இந்தப் படைப்பதைக்கிற வெய்யிலிலிருந்து தப்புகிறதாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிற ஆளைக் குழப்பி, விசாரிக்க வேண்டிய அவசரம் சிவத்திற்கு இல்லை. சைக்கிளை மெல்லத் தள்ளிச் சாத்திவிட்டு

வந்து, வலைக்கம்பிக்கருகில் ஆறு தலாக நின்றபடி, உள்ளே எழுதிக்கொண்டிருந்தவன் வேலையை முடிக்கமட்டும் பார்த்திருந்தான்.

நின்ற இடத்திலேயே தலையைத் திருப்பி, பின்னால் தெரிந்த சந்தைக் கடைகளைப் பார்த்த போது, கூரைகளுக்கு மேலே வலு உயரமாய்த் தெரிந்த மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தில் பதினொரு மணியாகிக் கொண்டிருந்தது. கைகளைச் சொடுக்கும் ஓசை கேட்டுச் சிவம் திரும்பினான். உள்ளே இருந்தவன், பேனாவை மூடி மேசையில் வைத்துவிட்டு, இவனைப் பார்த்தான்.

‘காலமையிலே, யாழ்ப்பாணத்துக்கு முதல் பஸ் எத்தனை மணிக்கு?’

அந்த ஆள் சொன்ன பதில் இவனுக்குப் புரியாததால் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தடுமாறிய அந்த ஒரு கணத்திலேயே, அவனுள் ஒரு சினமுங்கிளர்ந்தது.

மச்சாண்காரனின் வீட்டில் வந்து நின்று திருகோணமலையைப் பார்க்க அவன் செலவிட்ட இந்த மூன்று நாட்களிலும்

அவன் அவதாவிக்க நேர்ந்த வற்றிற்கு ஒரு உச்சம் போல இந்த நிகழ்ச்சி அமைவதாக அவன் உணர்ந்தான். அதுவே இந்தச் சினத்தின் பிறப்புக்குக் காலாகவுமிருந்தது.

அதை அடக்கிக் கொண்டு, மீண்டுஞ் சொன்னான்:

‘விடிய, யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போற முதல் பஸ்ஸிலே ஒரு சீற் ‘புக்’ பண்ண வேணும்..’

இவன் சொல்வது புரியாததாக, அவன் முகத்திற் கோலங்காட்டினான்.

‘உங்களுக்குத் தமிழ் தெரியாதா?’

‘தெரியாது’ என்பது போலத் தலையாட்டியது. தெரியாமலிருக்கிறதே என்பதற்காக எந்தவித விநயமும் தென்படாததற்குப் பதில், ஓர் அவட்சியமே அங்கு மிதந்து நின்றது.

ஆத்திரமும் அவதியுமாய் சைக்கிளை எடுத்தான், சிவம்.

‘என்ன? ‘புக்’ பண்ணிற்று வந்திட்டியா?.....’

‘என்னத்தைப் பண்ணுறது? அங்கை ‘பஸ் ஸ்ரான்’டிலை இருக்கிறவனுக்கு நான் சொல்லறது விளங்கலை; அவன் சொல்லறது எனக்கு விளங்கலை...! என்னத்தையெண்டு பண்ணுறது?’

‘சரி, போகட்டும்... நான் பின்னேரம் வரேக்கை ‘புக்’ பண்ணிக் கொண்டு வாறன்.....’

மச்சான் போய்விட்டார்.

இருபது வயதுக்கு மேலாகியும் இன்னும் திருகோணமலை தெரியாமலிருக்கிறேனே என்பது ஒரு வெட்கப்பட வேண்டிய சங்கதியாக, சிவத்தை அடிக்கடி

உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதுவும் அவனுடைய சொந்த மச்சான் அங்கேயே வேலைபார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது—போய் நிற்கத், தங்க எல்லா வசதியுமிருந்தும்—தான் ஒரு தரம் அந்த ஊரைப் பார்த்து விட்டு வராதது முட்டாள்தனம் என்று நினைத்தான் சிவம். அநேகமாக இலங்கையின் மற்றப் பாகங்களுக்குப் போகவேண்டி நேர்கையில் அவனுள் எழுந்த ஒரு கூச்சமும், ஆற்றமை உணர்வும், இந்தப்பயணத்தில் நேரானது என அவன் நம்பினான். தனக்கு தமிழை விட வேறு மொழி சரியாகத் தெரியாததும், தான் ஒரு ‘லோங்ஸ்’ போடாத பிரசுரதி என்பதும், தன்னுள் இந்தத் தாழ்வுச் சிக்கலை வளர்த்திருந்ததை ஆய்ந்தறியக் கூடிய அளவிற்கு சிவம் படித்திருந்தாலும், இவையெல்லாம் தன்னைத் தானே குறைத்து மதிப்பிட்ட ஏற்ற காரணிகளே அல்ல என அவன் நன்றாக உணர்ந்திருந்தாலும், அதை மீற அவனால் முடிந்ததில்லை.

‘யாழ்ப்பாணத்தில் பிரயாணம் பண்ணுகிற மாதிரியே திருகோணமலைக்குப் போய் வந்து விடலாம்’ என்று நம்பினான்.

‘உங்கே நவராத்திரிக் கடைசி நாளன்று ‘மானம்பூ’ என்று நடக்கிறதைக் காட்டிலும் விசேஷமாக இங்கே இருக்கும். ஆனபடியால், இந்த முறை கும்பபூசையை அண்டி, இங்கு வந்து திற்குமுடியுமானால் தெண்டித்து வரப்பார்’ என்று போளமாதம் மச்சான் எழுதியது சிவத்திற்குத் தோதாய் வாய்த்தது.

இங்கே பார்ப்பதற்கு எத்தனையோ இடங்களிருந்தன. ‘இவ்வளவு நாளும் இங்கு ஒருமுறையாவது வராமலிருந்தது என்ன முட்டாள்தனம்’ என்று தோன்

றியது. கோணேஸ்வரம், கன்னியா எங்கும் போனான். துறைமுகம் பார்த்தான். இடையில் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்து வாய்க்கவே, அவனும் மச்சானும் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு, சீனன் குடாவிற்கும் போய் வந்தார்கள். நாரி முறிகிற அந்த ஏற்றங்களில் சைக்கிள் உழக்கியது கூட சந்தோஷமாயிருந்தது.

ஆனால், எங்கும் அவன் ஓர் ஏமாற்றத்தைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியே நேர்ந்தது. அவன் நினைத்து வந்தது போல், திருகோணமலை யாழ்ப்பாணம்போல் இல்லை என்பது தான் அது!

அவன் படித்திருந்தது, கேள்விப்பட்டிருந்தது, இவற்றால், திருகோணமலையைப் பற்றி அவனுள் எந்த ஒரு படம் பதித்திருந்ததோ, அது கொஞ்சங்கூடப் பொருந்தாமல் இருந்ததை, இங்கு வந்தபின் அவனால் அவதானிக்க முடிந்தது. அவன் போன இடங்களிலெல்லாம் அதை உணர்ந்தான்.

அதைப்பற்றி மச்சாவிடங்கேட்டபோது, 'உண்மைதான், ஒரு பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி வந்திருந்தால் நீ நினைச்சது போலத்தானிருந்திருக்கும். இப்ப இல்லை' என்றார்.

'என்னென்று அப்பிடி மாறிச்சுது?'

'உது பேசினால் அரசியலாய்ப் போகும் பேசாம வா' என்றார் மச்சான்.

இன்றைக்கு 'பஸ் ஸ்ரான்' டில் தவித்தது போல, நேற்றைக்கு சந்தையிலும் தவித்துப் போய் விட்டான், அவன். சந்தையிலிருந்து கடைத்தெருவைச் சுற்றிப்பார்த்தபடி நடந்தபோ

தும், ஒரு அந்நியமாகிற சூழலைக் கடைத்தெரு தந்தது. அங்கேயிருந்த சில பெயர்ப்பலகைகள், கடைக்காரரின் திமிர் தனத்தை உணர்த்தியது. கன்னியாவிலிருந்து வருகிறபோதும், சீனன் குடாவிற்குப் போகிறபோதும் கூட அந்தத் தெருக்களின் இரண்டு பக்கங்களும், இந்த மாறுதலின் நிச்சய சாட்சியங்களாய் விளங்கின. அங்கே எழுந்திருந்த வீடுகளெல்லாம் புதுக்கருக்கு அழியாதவை.

தான் நினைத்தது, தன் மனதில் விழுந்திருந்த படம் எல்லாம், நிதர்சனத்தில் இப்படி மாறி—அல்லது மாற்றப்பட்டு இருந்ததே பெரிய கொடுமையாக அவனுள் பட்டது.

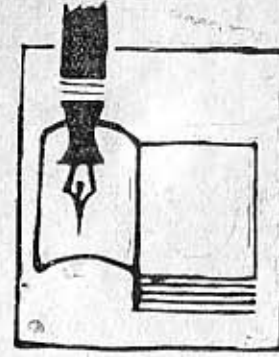
★

கால ஐந்தேழுக்கால் பஸ், ஆறரைக்குத்தான் புறப்பட்டது. நேற்று இவன் போனபோது கொட்டகைக்குள் இருந்தவன் தான் இன்றும் 'புக்' பண்ணிய வர்களைச் சரிபார்த்தான்.

பஸ் ஒரு முழு வட்டம் அடித்துத் திரும்பியபோது தூரத்தில் கோணேசர் கோயில் தெரிந்தது. அதனருகே, மேலே இரவெல்லாம் செம்புள்ளியாய்த் தெரிகிற தொலை தொடர்புக் கோபுர விளக்கு அணைந்துபோய்கம்பிக் கூண்டு மட்டுமே தெரிந்தது.

நகரின் ஒடுங்கிய தெருவில், எதிரே வந்த கார் ஒன்றுக்கு இந்த பஸ் ஒதுங்கி நின்று வழி விட்டபோது, தெருக்கரைச் சுவரொன்றில் பெரிதாக எழுதப்பட்டிருந்த வாக்கியம் சிவத்தின் கண்களில் பட்டது.

'இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களே, அரபுப் பிரதேசங்களை விட்டு வெளியேறுங்கள்!' ★

கடிதங்கள்

'மல்லிகை' பத்தாவது ஆண்டு மலரும், செப்டம்பர் இதழும் வந்தி சேர்ந்தன. நன்றி.

ஆண்டு மலரின் அமைப்பும் தோற்றமும் வசீகரமாக இருக்கின்றன. பார்ப்பதற்கு சந்தோஷம் தருகிறது. உள் அடக்கம் சிந்தனைக்கும் ரசனைக்கும் நல்ல வீருந்து. கட்டுரைகள் அதிகமாகவும், தரமுள்ளனவாகவும் உள்ளன.

'பப்லோ நெருடா — விடைபெற்றோம் கவி மகனே' கிழக்கு சிவக்குதா? இல்லை, சாயம் வெழுக்குது' - இரண்டும் உணர்வுமயமான சொற் சித்திரங்கள்.

உங்கள் கதையை நெருடாகளுக்குப் பிரதம படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ரசித்து மிழந்தீன்.

செப்டம்பர் இதழில் உள்ள 'அது முழுக்க முழுக்க ஒரு தொழில்; கலையே அல்ல!' என்ற மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரை கவாரஸ்யமாக உள்ளது.

ஆண்டு மலரில், பிரசுரத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி, நூல் வெளியீடு சம்பந்தமாக உள்ள பிரச்சனைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

தமிழ் நாட்டிலும் நிலைமைகள் உற்சாகம் தருவனவாக இல்லை. தொழில் ரீதியில் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் சுடுபட்டிருப்பவர்கள், நல்ல காலத்திலேயே, திறமையாளர்களின் படைப்புக் களையும், நல்ல தரமான புத்தகங்களையும் பிரசுரிக்க ஆர்வம் கொண்டதில்லை. அதிக விற்பனை உள்ள பத்திரிகைகள் மூலம் பிரபலம் அடைந்த 'ஸ்டார்' எழுத்தாளர்கள் என்ன எழுதினாலும், அவை உடனுக்குடன் புத்தக உருவம் பெற்றுவிடும் வாய்ப்பு உள்ள வேளையில், எழுத்தாற்றல் பெற்ற பலரது தரமான படைப்புகள் நூல் வடிவம் பெற முடியாத நிலைமைதான் உண்டு. புதிதாக எழுத முற்பட்ட இளைஞர்களின் எழுத்துக்கள் உரிய

கவனிப்பைப் பெறுவதுமில்லை; புத்தகங்களாக வெளிவர வாய்ப்பு அடைவதும் இல்லை. 'எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்' இங்கு சரியாக இயங்கவில்லை.

தங்கள் எழுத்துக்களை புத்தகவடிவில் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ஆசையும் உடையவர்கள் — தாங்களாகவே புத்தகம் பிரசுரிக்கத் துணியலாம். அப்படி ஒன்றிருவர் செய்திருக்கிறார்கள். வசதி இல்லாதவர்கள், பலரிடம் பணம் வசூல் செய்து புத்தகம் பிரசுரிக்க முற்படுகிறார்கள்.

சமீப காலத்தில், 'புதுக் கவிதை' புத்தகங்களே அதிகமாக வந்துள்ளன.

சிலரது கூட்டு முயற்சியாலும் சில சில புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாறு புத்தகம் வெளியிடத் துணிகிறவர்களை எதிர்ப்படுகிற முக்கிய பிரச்சனை, வெளியிட்ட புத்தகங்களை எப்படி விற்பது என்பது:

உதிரி வெளியீட்டாளரின் தயாரிப்புகளை, 'ரெகுலர் பப்ளிஷர்' கள் சிரத்தையோடு விற்பனை செய்வதில்லை. நூலகங்கள் கைகொடுப்பதும் இல்லை. ஆகவே, சொந்தப் பணத்திலோ — கடன் வாங்கி அல்லது பலரிடம் வசூல் செய்தோ — நண்பர்கள் சிலர் கூட்டாகச் சேர்ந்தோ புத்தகம் வெளியீடுகிற முயற்சிகள் நஷ்டத்தில் முடிகின்றன. ஒன்றிரண்டு வெளியீடுகளோடு சேர்வு அடையச் செய்து விடுகின்றன.

இப்போதுள்ள தாள் தட்டுப்பாடு, வில் உயர்வு, அச்சச் செலவுகளின் ஏற்றம் முதலியன நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, நெருக்கடியையும் பிரச்சனையும் அதிகப்படுத்துகின்றன. புத்தகங்களின் விலையை அதிகமாக நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதனால், புத்தகம் வாங்கக் கூடிய — பழக்கம் உள்ள — சொற்ப எண்ணிக்கையினர் மலைப்புற தேரிடுகிறது.

ராஜவல்லிபுரம்.

வல்லிக்கண்ணன்.

மல்லிகை இதழ்கள் கிடைத்து வருகின்றன. 76 இதழில் குட்டிக் கதை நன்றாக இருந்தது. சுழத்து குட்டிக் கதைகளை தொடர்ந்து வெளியீடுங்கள். திருச்சபையில் படுகொலை போன்ற உலக விஷயங்களை தெரிந்து போட்டு வாசகர்களை நிரம்பப் பெறுங்கள். தன்னிறைவு தேடுகிறார்கள் தெனியான், சமூகப் பொம்மைகள் டொமினிக் ஜீவா போன்ற சிறுகதைகள் சமுதாய அழகல்களை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. முழுமைபெறும் இலக்கிய இயக்கம் கலைசாபதி கட்டுரையால் மல்லிகை இதழ் நிறைவு பெறுகிறது.

77 இதழில் யாழ் வளாகமும், பிரதமரின் யாழ்ப்பாண விஜயமும், உங்களின் நடு நிலைமையை விளக்கிய கட்டுரை நல்ல வரவேற்பிற்குக்கும்; அன்பு ஐவஹர்ஷா கவிதைகள் என்னைக்

கவர்ந்தன. அது முழுக்க முழுக்க ஒரு தொழில்: கணியே அல்ல: ரிமொரி முராரியின் கட்டுரையால் சினிமாப் படப்பிடிப்பு உலகத்தை கண்முன் கொண்டு வருகிறார். வரவேற்க வேண்டிய கட்டுரை.

ஆமாம்! நீங்கள் எழுதிவந்த சில அபிப்பிராயங்களும் சிறை கப் பூர்வமான சில கருத்துக்களும் காணோமே? தொடர்ந்து எழுதுங்கள். அது வாசகர்களுக்கு சில விஷயங்கள் புரிய ஏதுவாக இருக்குமே! சவப்பெட்டி மு. கனகராஜன் சிறுகதை மிகவும் நன்றாக இருந்தது: உழைப்பாளிகளுக்கு ஒரு பாடமாக இருந்தது. சமநாயக்கா போன்ற பெரியவர்கள் உதவுவது என்ன காரணம் என்பதை தற்கால அடிப்படையில் அமைந்தது, வரவேற்க வேண்டிய சிறுகதை. காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாத உலகளாவிய கட்டுரை, கதைகளை வடிக்கும் மல்லிகையின் பணியைப் பாராட்டுகிறேன்.

சதங்கை தீபாவளி மலரில், தங்களைப்பற்றியும், கலாநிதி கைலாசபதியையும், வல்லிக்கண்ணனையும், தி.க. சிவையும் உங்கள் சிந்தனைக்கு, (அல்லது சிரிப்புக்கு) என்ற தலைப்பில் தருமோ அருப் சேவராம் எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் எழுதுகிறார்.

'எனது நண்பர் திரு. டொமினிக் ஜீவாவும், அவரது 'தோழர்' திரு. க. கைலாசபதியும் கம்ப்யூனிஸ சகபாடிகளாயினும் க. கையின் வீட்டினுள் ஜாதிய வாயிற்படியை மீறி டொ. ஜீ. அனுமதிக்கப் படுபவரல்லர் என்பதை இலங்கை எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் அறியலாம்' எனினும் இதுபற்றி நான் விபரிக்க விரும்பவில்லை என்று எழுதிவிட்டு, 'நண்பர் டொமினிக் ஜீவா இக் குறிப்பினால் புண்படாதிருக்க வேண்டுகிறேன்' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

இது சதங்கை 74 தீபாவளி மலரில் 54 — 58 பக்கங்களில் உள்ளன. இந்த சதங்கை தங்களுக்குக் கிடைத்து அதைப் படிக்க தேர்ந்தால் விரிவான ஒரு கட்டுரை மல்லிகையில் எழுதுங்கள்.

இராஜபாளையம்.

கொ. ச. பலராமன்.

இந்திய அரசுதான் இலங்கை இதழ்கள் கிடைக்கத் தடையாக உள்ளது. இலக்கிய இதழின் ஆசிரியராகிய தாங்களாவது தமிழகத்தின் சிறிய குச்சிராமத்திலுள்ள என்னைப் போன்ற இலக்கிய வாசகர்களுடன் இலக்கிய இதழ்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதா?

முன்பு மல்லிகையில் தாங்கள் ஜெயகாந்தனைப் பற்றி எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரை, திரு. க. கைலாசபதியின் க. ந. க. பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை இரண்டையும் நூல் வடிவில் வெளியிட்டால் நல்லது. இங்கும் (தமிழகத்தில்) எல்லாருக்கும் உதவும். இந்நேரம் விமர்சனக் கட்டுரைகளை இனியும் மல்லிகையில் வெளியிட வேண்டும்.

ஈழத்து நாவலாசிரியர், சிறுகதை ஆசிரியர், யாராவது ஒரு வருடைய எல்லாப் படைப்புக்களையும் எடுத்து விமர்சிக்க வேண்டும். அதைத் தொடர்ந்து மல்லிகையில் செய்யவேண்டும்:

அட்டையில் வெளியிடும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். அன்பர் கனக செந்திநாதனின் தொடர் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிடலாமே? இதுவரை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சிங்கள நூல்கள் பற்றிய விளக்கமும் வெளியிடலாம்.

ஒவ்வொரு மாதமும் வெளியாகும் தமிழ், சிங்கள நூல்களின் விவரங்களை வெளியிடலாம். சிறந்த தமிழ்ப் படைப்புகளை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தலாம். ஒவ்வொரு மாதமும் உங்கள் கதையோ, கட்டுரையோ வெளியிட வேண்டும்.

அரண்மனைக் குறிச்சி.

கு. கைலாசம்

வணக்கத்துடன் எழுதிக் கொள்வது, தாங்கள் 'மல்லிகை' என்ற இலக்கிய இதழின் ஆசிரியராக இருந்து முற்போக்கான கருத்துக்களை ஊக்குவிக்கும் பணியினைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நான் அடிக்கடி 'ஐனசக்தி' அலுவலகம் சென்று பல முற்போக்குள்ள கருத்துக்களைக் கொண்ட பத்திரிகைகளைப் படிப்பது வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். சமீபத்தில் உங்களுடைய ஆண்டு மலரைக் கண்டு பல அரிய இலக்கிய விமர்சனங்களை அதில் படித்தேன். அதுமுதல் உங்கள் இதழை தவறாமல் படிக்க வேண்டும் என்று விருப்புகிறேன்.

தாங்கள் வெளியிடும் மல்லிகையை எவ்வாறு நான் அனைத்து பெறுவது என்று விவரமாக தெரியப்படுத்துமாறு வேண்டுகின்றேன். மேலும் பல முற்போக்குக் கருத்துக்களை உடைய இதழ்களைப் பற்றிய தகவல்களையும் அறிய விரும்புகிறேன். ஓர் 'இளைஞர் இலக்கிய அமைப்பை' ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதைப்போன்ற அமைப்புக்களையுடைய இளைஞர் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றியும் தகவல் அனுப்பினால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி விவரிக்கவும் விரைவாகவும் பதில் போடுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மல்லிகை இதழ்களை மாதந்தோறும் பெறுவதற்கு உரிய வழியும், மேலும் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பத்திரிகை ஏஜென்ட் இருக்கிறார். அவர் மூலம் உங்கள் இதழ்களைப் பரப்புவதற்கும் ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால் ஐந்து இதழ்களை அனுப்பினால் நன்றாக இருக்கும். இதைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

சென்னை - 5.

சி. நடராசன்

குற்றுயிர்களின்

வேண்டுகோள்

இருள் படிந்திருந்த பல வருடங்களுக்குப் பிறகு 'வெளிச்சம்' கிடைத்த ஒரு காலை ஒரே ஆரவாரம், எங்கும் குதூகலம் வாடி, வதங்கிக் கிடந்தபயிர்கள் 'எங்கள் யுகம் தோன்றிவிட்டது இனி, எமக்கு நல்ல நீர் கிடைக்கும் தடையற்ற ஒளி கிடைக்கும் சத்தான பசளைகள் கிடைக்கும் வளர, போதிய இடப்பரப்பு கிடைக்கும் பெரும் களைகளின் உறிஞ்சல் ஒழியும்' 'இருள்' மண்டிக் கிடந்த காலத்தின் துன்பங்களை மறந்து கூவின. நீர் இறைப்புக்கள், ஒளி கொடுப்புக்கள் எல்லாமே ஆரம்பமாயின, இவைகள் எல்லாமே, வழியற்று 'கொழுத்த' களைகளினால் நசுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட பயிர்களுக்குத்தான் 'தப்பட்டம்' ஒழுங்காக அடிக்கப்பட்டது: எங்கள் யுகத்தில் நடந்ததென்ன? நீர்ப்பாய்ச்சியவர்கள் விட்டபிழைகள் கால்வாய்களிலே ஓட்டைகள் எல்லாமே சேர்ந்து, மாற்றத்தின் புதிதில் பயந்து நடுங்கிய 'கொழுத்த' களைகளை மேலும் செழுமைப்படுத்தின வாரிசுகளைப் பெருக்கி வைத்தன? பயிர்களுக்கென வழங்கப்பட்ட ஒளி, பசளைகள் எல்லாம் பழைய கைகளினால் பகிரப்பட்டதால் 'பழக்க தோசம்' களைகளுக்கே கிடைத்தன. குற்றுயிராகக் கிடந்த பயிர்கள் கடைசி நேரத்தில் ஓர் வேண்டுகோள் விடுத்தன: 'முதலில் களைகளைக் கொல்லுங்கள், அதை வளர்ப்பவர்களை அகற்றுங்கள்'

அன்பு ஐவணர்ஷா

நியாயமான சட்டம்!

நஸ்ரிஜின் அபாந்தி, தன் கிராமத்தில் சில நாட்கள் நீதி பதியாக இருந்தார்.

அப்பொழுது நஸ்ரிஜினிடம் ஒருவன் வந்தான். அவன் ஒரு விண்ணப்பம் செய்தான்.

'உங்கள் மேல் வழக்குத் தொடர நான் வந்துள்ளேன். நீங்கள் குற்றம் செய்தால், நீதி வழங்குவது யார்?' என்று நீதிபதியாக இருந்த நஸ்ரிஜினிடம் கேட்டான்.

'நானே தீர்ப்பு வழங்குவேன். நடந்தது என்ன?' என்றார் நீதிபதி.

'உங்கள் எருது தெருவில் இருந்த என் பசுவைக் கொன்று விட்டது. சட்டப்படி நீங்கள் என் பசவுக்கான நஷ்ட சட்டைத் தர வேண்டும்' என்றான் வந்தவன்.

எருது — அது ஒரு விலங்கு அல்லவா? சட்டப்படி, விலங்குகளின் செயல்களுக்கு யாரும் பொறுப்பு அல்ல; பதிலும் கூற முடியாது' என்றார் நீதிபதி.

'ஓ, இல்லை, இல்லை! நான் தவறுதலாகக் கூறிவிட்டேன். என் எருதுதான் உங்கள் பசுவைக் கொன்றுவிட்டது? இப்பொழுது நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?' என்றான் வந்தவன்.

'ஓ, அப்படியானால் அது வேறு விஷயம்!' என்று குறித்தெழுந்த நீதிபதி, 'சட்டப்படி சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் எருதுகளைத் தெருவில் விடக்கூடாது. அப்படி விட்டால் தெருவில் எருது செய்யும் திங்குகளுக்கு எஜமானன்தான் பதில் கூறவேண்டும்' என்றார்.

'அப்படியானால், நீதிபதி அவர்களே, நீங்கள்தான் என் பசு விற்கான நஷ்ட சட்டைத் தரவேண்டும்.' ★

போலி

நாட்டின் எப்பாகத்திலும் கடமையாற்றத் தயார் எனக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தவர் நியமனம் கிடைத்ததும் சொந்தக் கிராமத்திற்கு மாற்றங்கேட்டு ஓடித் திரிகிறார்.

நியாஸ் ஏ. கரிம்

பத்தினிகள்!

'மறுமணம் விரும்பா எங்களுர் விதவைகள் நாளுக்குகொருவனுடன் ஆடும் ஆட்டங்கள் காணச் சகிக்காது மானமுள்ள தெஞ்சங்கள் குமுறுகின்றன!

'செந்திரன்'

தலைமுறை இடைவெளி என்ற கற்பனை

செலிவி. இலக்கியா ஷண்முகநாதன்

தலைமுறை இடைவெளி என்ற பிரச்சினை ஒரு புதிய பிரச்சினை அல்ல. பெரிய சிந்தனையாளர்கள் நீண்ட காலமாகத் தங்கள் மூளையைக் குழப்பிக் கொண்டு வந்த பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும் இது. ஆனால் வரலாறு இது குறித்த ஒரு தருக்க நியதியையும் முறைமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. சமூகமோதல்கள் உக்ரமாதந்தோறும், அல்லது ஒரு சமுதாயத்தின் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நெருக்கடியின் அடையாளங்கள் தோன்றும்போதும் தலைமுறை இடைவெளிப் பிரச்சினையின் அக்கறை அதிகரிப்பதைக் காண்கிறோம்.

தலைமுறை இடைவெளிப் பிரச்சினையில் தற்போது அக்கறை அதிகரிப்பதாவது, முதலாவதாக, மேற்கத்தைய நாடுகளில் அறுபதாம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இளைஞர் இயக்கத்தினால் (குறிப்பாக மாணவர் இயக்கத்தினால்) விளைந்ததாகும். இன்று இளைஞர் இயக்கம் முன்னென்றும் கண்டிராத பரிமாணங்களை அடைந்துள்ளது. திகைப்படைந்துள்ள புதிய தலைமுறையானது, பூர்ஷுவா ஜனநாயகத்தினுடைய 'அருள்வளம்' களுடன் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைமுறை முழுமையுடனும் இளம் மக்கள் மனமுறிவு அடைந்திருப்பதன் காரணத்தை அறிவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளது.

மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் தலைமுறை இடைவெளி குறித்த

பத்தாம் பசவி வாதத்திற்கே செல்ல வேண்டியுள்ளது; இதை அவர்கள் நிரந்தரமானது, தவிர்க்க முடியாதது என்றும் குடிதுடிப்புள்ள இளைஞர்களின் கலகத்திற்கு இட்டுச் செல்லக் கூடியது என்றும், இளைய தலைமுறையினருக்கே உரிய போக்கு என்றும் கருதுகின்றனர்.

தலைமுறை இடைவெளி குறித்த தத்துவமானது இளைஞர்கள் தனிமைப்பட்டிருப்பது பற்றிய ஒரு பரவலான பொதுவுடைமை — எதிர்ப்புக் கருத்தமைப்பின் ஒரு பகுதியேயாகும். இந்தத் தத்துவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மேலை நாட்டு அறிஞர்கள், வர்க்கமற்ற அடிப்படியில், சமுதாயத்தினின்றும் முற்றிலும் தனிமைப்பட்ட முறையில் இளந் தலைமுறை வளர வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்.

இளந் தலைமுறையின் சமூக நடவடிக்கைகளை சமுதாயத்தினின்று தனிமைப் படுத்திப் பகுப்பாய்வு செய்யும் தவறான கருத்து மார்க்சிஸம் — லெவிஸிஸப் பெரு நூல்களினால் அம்பலப்படுத்தப் பட்டது; அவை, உழைப்பாளி மக்களின் வர்க்கப் போராட்டத்தில் இளைஞர்களின் பாத்திரத்தை விஞ்ஞானரீதியில் விளக்கம் செய்து, இளைஞர் இயக்கத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு தெட்டத் தெளிவான முறைமையியலையும் வளர்த்தன. உலகில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் இளைஞர்களின் மாபெரும்

பாத்திரத்தை விஞ்ஞானக் கம்ப்யூனிஸத்தின் மூலவர்களான மார்க்சும் எங்கெல்கும் கோடிட்டுக் காட்டினர். சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்க ராணுவத்தின் ஒரு தீர்மானகரமான 'அதிரடிப்படை' யில் அவர்களையும் உட்படுத்தினர். இளைஞர் தலைமுறையின் விசேஷ குணப்பண்புகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர்கள் வலியுறுத்தினர். 'இளைஞர்கள், அவசியமாகவே, தமது தந்தையர்கள் சென்ற பாதைக்கு மாறுபட்ட ஒரு வழியில்; பிற பாதைகளின் மூலம், பிற வடிவங்களில், பிற சூழ்நிலைமைகளில் முன்னேறியாக வேண்டும்' என்று லெனின் கருதினார். இவ்வாறு, தலைமுறைகளுக்கு இடையே ஒரு வேறுபாடு இருக்கிறது என்ற உண்மையை கம்ப்யூனிஸ்டுகள் நினைவில் கொண்டு, இளைஞர்களின் பொதுவான குணப்பண்புகளையும், பிரத்தியேக குணப்பண்புகளையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

அதே பொழுதில், இளைஞர்களின் பிரத்தியேக இயல்புகளை முற்று முழுமையான ஒன்றாக மார்க்சிஸம் — லெனினிஸம் பெருநூல்கள் என்றும் கருதியதில்லை. மாறாக, அவற்றை சமூக வர்க்கங்களின் தொடர்பான, சமுதாயத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டமைப்பின் பின்னணியில் தான் அவற்றைக் கண்டன. மனிதனின் உலகக் கண்ணோட்டமானது இந்தத் தலைமுறையுடனே அல்லது வேறு தலைமுறையுடனே அவன் இணைப்புக் கொண்டுள்ளதைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப் படுவதில்லை. மாறாக அவனது வாழ்க்கையின் சமூக — பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

இளைஞர்களின் வர்க்கச் சார்புதான் அவர்களுடைய மிக முக்கியமான குணம்சமாகும் என்று விஞ்ஞானக் கம்ப்யூனிஸத்தின் மூலவர்கள் கருதினர்.

'பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வளரும் தலைமுறை' என்ற சொற்றொடரை மார்க்ஸ்தான் உபயோகப்படுத்தினார் என்பதையும், அதே பொழுதில் எங்கெல்ஸ், நடைபெறவிருக்கும் புரட்சியை இளைஞர்களுடன் இணைத்துக் கூறியபோது இளம் தொழிலாளிகளை அவர் மனதிற்கொண்டிருந்தார் என்பதையும் கருத்தில் கொள்வது பொருத்த முடையதாகும்.

மாணவர்களின் சமூகச் செயற்பாடுகளை விளக்குகையில் லெனின், அவர்கள்தான் அறிவுத் துறையினரின் மிகவும் கருணர்வு உடைய பகுதியென்று கூறினார்; அறிவுத் துறையினர் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதற்குக் காரணம், அவர்கள் மிகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும், உறுதியாகவும், துல்லியமாகவும் வர்க்க நலன்களின் வளர்ச்சியையும், சமுதாயம் முழுமையிலும் உள்ள அரசியல் கோஷ்டிகளையும் பிரதிபலிக்கின்றனர் என்று லெனின் கூறினார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் ஒரு பிரதிநிதி என்ற வகையில், சமுதாயத்தில் இளைஞரின் அந்தஸ்து பற்றிய பகுப்பாய்வுக்கான மார்க்சிஸம் — லெனினிஸம் முறைமையிலானது. பொதுவானதற்கும் தனி இயல்புக்கும் இடையேயான தர்க்கவியல் ரீதியான இடைத்தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறைமையிலானது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின், அனைத்து உழைப்பாளி மக்களின் பொதுவான வர்க்கத்தின்,